

Małgorzata Porąbaniec
Kielce
ORCID 0009-0004-9179-173X

Analiza wpływu zmiany imienia Prince’a na karierę muzyczną i wizerunek publiczny artysty w mediach

Wprowadzenie

Decyzja artysty o zmianie imienia może wydawać się gestem o charakterze czysto symbolicznym, jednak w przypadku Prince’a – jednej z najbardziej wyrazistych postaci w historii muzyki popularnej – stała się punktem zwrotnym nie tylko w jego karierze artystycznej, lecz także impulsem, który na długi czas zajął istotne miejsce w dyskursie dotyczącym wolności artystycznej, relacji twórcy z przemysłem fonograficznym oraz sposobów kształtowania wizerunku przez media i fanów. W 1993 roku Prince porzucił swoje dotychczasowe imię, przyjmując jako nową tożsamość niemożliwy do wymówienia symbol, określany później przez niektórych jako „Love Symbol”. Ta radykalna decyzja, będąca reakcją na konflikt z wytwórnią Warner Bros. dotyczący kontroli nad twórczością i prawami autorskimi, wywołała szeroką debatę na temat niezależności artystycznej, autonomii twórcy oraz roli wizerunku medialnego w funkcjonowaniu współczesnego przemysłu muzycznego. Zmiana imienia na graficzny znak wykraczała daleko poza strategie marketingowe – była aktem sprzeciwu wobec mechanizmów funkcjonowania przemysłu muzycznego oraz próbą radykalnej redefinicji własnej tożsamości artystycznej.

Celem artykułu jest przeanalizowanie, w jaki sposób decyzja o zmianie imienia wpłynęła na dalszy przebieg kariery Prince’a oraz – przede wszystkim – na kształtowanie jego wizerunku publicznego, kreowanego zarówno przez media, jak i fanów. Szczegółne znaczenie przypisano interpretacji tego gestu jako formy sprzeciwu wobec instytucjonalnej kontroli, sprawowanej nad artystą przez przemysł muzyczny oraz jako sposobu afirmacji jego autonomii twórczej. Artykuł

podejmuje również próbę ustalenia, jak gest ten został odebrany przez fanów artysty oraz jakie konsekwencje miał dla postrzegania i dalszej ewolucji jego dorobku muzycznego.

Istotnym elementem artykułu jest badanie ankietowe przeprowadzone wśród międzynarodowej grupy fanów Prince'a, wykorzystujące sondaż diagnostyczny w formie internetowej ankiety. Podejście takie pozwoliło nie tylko na statystyczne ujęcie postaw odbiorców, lecz także na pogłębioną interpretację ich emocji i skojarzeń, związanych z symboliczną przemianą artysty. Do przygotowania artykułu niezbędne okazały się również (przeważnie) anglojęzyczne materiały internetowe oraz niedokończona autobiografia Prince'a, opublikowane wspomnienia jego żony Mayte Garcia oraz książki poświęcone życiu, twórczości i pracy muzycznej artysty, autorstwa Duane Tudahl i Benoît Clerc.

Niniejszy artykuł stanowi próbę połączenia perspektyw kulturoznawczej, socjologicznej i medioznawczej w analizie jednego z najbardziej symbolicznych momentów w historii muzyki popularnej, który wciąż skłania do refleksji nad granicami tożsamości artystycznej, narracji medialnej oraz niezależności twórczej.

Życie i kariera muzyczna Prince'a

Prince Rogers Nelson urodził się 7 czerwca 1958 roku w Minneapolis jako syn muzyków jazzowych Mattie Della Shaw i Johna Lewisa Nelsona. Imię otrzymał po pseudonimie artystycznym ojca – „Prince Rogers”¹. Już w wieku 7 lat skomponował pierwszą piosenkę *Funk Machine*². Po rozwodzie rodziców często zmieniał miejsce zamieszkania, a w okresie dorastania przebywał u przyjaciela André Andersona (później André Cymone), z którym rozpoczął współpracę muzyczną³.

Uczęszczał do Bryant Junior High School i Central High School, gdzie grał w szkolnych drużynach sportowych⁴. W 1971 roku założył zespół Grand Central, który początkowo wykonywał covery funk i R&B, a następnie własne kompozycje. Grupa stała się załączkiem tzw. Minneapolis Sound i miejscem, w którym Prince rozwijał swoje umiejętności kompozytorskie oraz instrumentalne⁵.

W 1975 roku Prince rozpoczął współpracę z Pepe Williem i jego zespołem 94 East, gdzie doskonalił warsztat aranżacyjny. W tym czasie powstał m.in.

---

¹ F. Gariano, *All About Prince's Parents, John L. Nelson and Mattie Della Shaw Baker*, <https://people.com/all-about-prince-parents-8720353>, [dostęp: 4 września 2024].

² P.R. Nelson, *The Beautiful Ones*, New York [2019], s. 92.

³ S.R. Kabir, *Prince Bio. Life Story of the Legendary Prince Rogers Nelson*, <https://historycooperative.org/prince-bio/>, [dostęp: 4 września 2024].

⁴ N. Kinkade, *The Legacy of Prince in Minnesota. A Musical Journey*, <https://www.lifeinminnesota.com/prince/>, [dostęp: 4 września 2024].

⁵ L. Yuen, C. Nelson, N. Yang, *16 things you should know about Prince*, <https://www.mprnews.org/story/2016/04/21/things-you-should-know-about-prince>, [dostęp: 4 września 2024].

utwór *Just Another Sucker*. Nagrania te dokumentują wczesny etap jego kariery i kształtowanie charakterystycznego stylu, łączącego funk, R&B i rock⁶.

Po ukończeniu szkoły w 1976 roku Prince nagrał pierwsze demo w studiu Chrisa Moona. Dzięki wsparciu menedżera Owena Husneya podpisał kontrakt z Warner Bros., uzyskując wyjątkową, jak na debiutanta, autonomię twórczą. W 1978 roku wydał debiutancki album *For You*, w całości skomponowany i nagrany samodzielnie. Piosenka z tego albumu pt. *Soft and Wet* osiągnęła 12. miejsce na liście Hot Soul Singles⁷.

W 1979 roku artysta założył własny zespół i wydał drugi album zatytułowany *Prince*, który odniósł duży sukces komercyjny, osiągając status platynowej płyty. Z krążka pochodzą przeboje: *I Wanna Be Your Lover* i *Why You Wanna Treat Me So Bad?* Natomiast utwór *I Feel for You* zyskał dodatkową sławę w 1984 roku w interpretacji Chaki Khan⁸. Album ten umocnił pozycję Prince'a jako jednej z najważniejszych postaci muzyki popularnej przełomu lat 70. i 80. ubiegłego wieku.

W październiku 1980 roku Prince wydał album *Dirty Mind*, który stał się punktem zwrotnym w jego karierze. Artysta połączył elementy rocka, punku, funku i new wave, tworząc surowe, minimalistyczne brzmienie oparte na syntezatorach i gitarach. Teksty utworów z tego albumu poruszały tematy tabu, takie jak seks oralny oraz kazirodztwo, co nadało mu prowokacyjny charakter i przyciągnęło uwagę mediów⁹.

W lutym 1981 roku Prince wystąpił w programie rozrywkowym *Saturday Night Live* z utworem *Partyup*, co otworzyło mu drogę do szerszej rozpoznawalności. W tym samym roku odbył pierwszą trasę koncertową po Europie¹⁰. Natomiast 14 października 1981 roku ukazał się album *Controversy*, zawierający pierwszy międzynarodowy przebój Prince'a o tym samym tytule. Płyta rozwijała motywy znane z *Dirty Mind*, łącząc polityczne i religijne aluzje z tematyką seksualności. Podczas trasy promującej album Prince występował m.in. przed The Rolling Stones, spotykając się jednak z mieszanymi reakcjami publiczności¹¹.

---

⁶ D. Lifton, *How Prince Got His Start With 94 East and 'Just Another Sucker'*, <https://ultimateprince.com/prince-just-another-sucker/>, [dostęp: 4 września 2024].

⁷ P.R. Nelson, s. 114-125.

⁸ *Capri Theater*, <https://becoming.prince.com/map/capri-theater/>, [dostęp: 4 września 2024].

⁹ M. Gallucci, *How Prince Slid Into Greatness on 'Dirty Mind'*, <https://ultimateprince.com/prince-dirty-mind-album/>, [dostęp: 6 września 2024].

¹⁰ *Prince – The Controversy Tour 1981/1982*, <https://www.discogs.com/release/3486771-Prince-The-Controversy-Tour-1981-1982>, [dostęp: 6 września 2024].

¹¹ L. Scarlett, „*He's a prince who thinks he's a king already*”. *The day a young Prince supported The Rolling Stones, and was abused and brought to tears by thousands of food-throwing racists*, <https://www.loudersound.com/features/prince-supports-rolling-stones-in-1981-met-by-racist-crowd>, [dostęp: 6 września 2024].

W 1982 roku ukazał się dwupłytowy album *1999*, który przyniósł Prince'owi przełom komercyjny i medialny. Dzięki popularności w MTV teledysków *1999* i *Little Red Corvette*, album osiągnął w USA status poczwórnej platyny¹².

W 1984 roku Prince zaprezentował album i film *Purple Rain*, które stały się kamieniami milowymi w jego karierze oraz w historii muzyki popularnej. Projekt łączył elementy muzyki i kina w spójną całość, czyniąc z Prince'a globalną ikonę popkultury. Artysta osobiście nadzorował każdy etap produkcji, tworząc w Minneapolis własne centrum twórcze, gdzie powstawały zarówno nagrania, jak i scenariusz filmu¹³. Film *Purple Rain*, zrealizowany za 7 mln dol., przyniósł ponad 70 mln dol. zysku i zyskał status kultowego, mimo mieszanych recenzji krytyków. Towarzyszący mu album sprzedał się w ponad 25 mln egzemplarzy i zdobył w 1985 roku Oscara za najlepszą muzykę oryginalną, stając się jednym z najważniejszych soundtracków w historii¹⁴.

Kontrowersje wzbudził utwór *Darling Nikki*, którego śmiała tematyka seksualna doprowadziła do powstania organizacji Parents Music Resource Center (PMRC) i wprowadzenia naklejek „Parental Advisory” na albumach. Sprawa ta zapoczątkowała debatę o cenzurze i wolności artystycznej w muzyce¹⁵.

Największy sukces komercyjny przyniosły single *When Doves Cry* i *Purple Rain*. Pierwszy z nich wyróżniał się brakiem linii basowej i nowatorską aranżacją syntezatorów, stając się jednym z najbardziej rozpoznawalnych utworów artysty. Tytułowy *Purple Rain* – emocjonalne połączenie rocka, R&B i gospel – uznawany jest za artystyczny manifest i ponadczasowy hymn Prince'a¹⁶. Album uzupełniają energetyczne kompozycje *Let's Go Crazy*, *I Would Die 4 U* i *Baby I'm a Star*, ukazujące wszechstronność muzyczną Prince'a i jego zdolność do łączenia rocka, funku i popu w jedną, nowatorską wizję artystyczną¹⁷.

W połowie lat 80. Prince osiągnął szczyt kariery, lecz jego decyzje często budziły kontrowersje. Jedną z nich było odrzucenie zaproszenia do udziału w charytatywnym projekcie *We Are the World* (1985), co wywołało falę krytyki i zarzuty o egoizm¹⁸. Prince wytłumaczył swoją nieobecność preferencją pracy

¹² D. Tudahl, *Prince and the Purple Rain Era Studio Sessions. 1983 and 1984*, Lanham 2018, s. 38-43.

¹³ T. Kiene, 'Purple Rain' turns 35 – how Prince's cult classic broke barriers, <https://spokesman-recorder.com/2019/07/26/purple-rain-turns-35-how-princes-cult-classic-broke-barriers/>, [dostęp: 6 września 2024].

¹⁴ B. DeMain, *The epic story of Purple Rain, the album that turned Prince into a global superstar*, <https://www.loudersound.com/features/a-new-revolution-the-making-of-purple-rain-prince>, [dostęp: 6 września 2024].

¹⁵ M. Chilton, *The Filthy Fifteen. Censorship, Gore And The Parental Advisory Sticker*, <https://www.udiscovermusic.com/stories/filthy-fifteen-pmrc-censorship/>, [dostęp: 6 września 2024].

¹⁶ D. Lifton, *Prince's 'Purple Rain'. A guide to every song*, <https://ultimateprince.com/prince-purple-rain-album/>, [dostęp: 6 września 2024].

¹⁷ Tamże.

¹⁸ T. Eames, *Prince's absence from 'We Are the World' explained. Why pop legend refused to appear on the song*, <https://www.smoothradio.com/artists/prince/we-are-the-world-absence-why/>, [dostęp: 6 września 2024].

indywidualnej, przekazując jednak własny utwór *4 the Tears in Your Eyes* do albumu *USA for Africa*¹⁹.

W kwietniu 1985 roku ukazał się album *Around the World in a Day*, będący odejściem od stylu *Purple Rain* w stronę psychodelii i eksperymentu. Pomimo braku promocji płyta osiągnęła szczyt listy Billboard 200, a singiel *Raspberry Beret* przyniósł jej sukces komercyjny²⁰. W tym samym roku artysta założył wytwórnę Paisley Park Records, zapewniającą mu pełną niezależność twórczą. W 1987 roku otworzył kompleks Paisley Park w Minnesocie – przestrzeń nagraniową, koncertową i mieszkalną²¹.

W 1986 roku Prince wydał album *Parade*, zawierający przebój *Kiss*. Płyta, łącząca funk, pop i jazz, towarzyszyła filmowi *Under the Cherry Moon*, który artysta wyreżyserował i w którym zagrał główną rolę. Film okazał się porażką, lecz album odniósł sukces²².

Kolejnym projektem był niedokończony *Dream Factory*²³, a następnie eksperymentalny album *Camille*, w którym Prince posługiwał się przyspieszonym, androgynicznym głosem²⁴. Z obu tych przedsięwzięć twórczych powstał album *Sign o' the Times* (1987) – dwupłytowe dzieło, łączące funk, rock, pop i elektronikę, uznawane za jedno z najwybitniejszych w jego dorobku. Trasa promująca album objęła Europę, a jej zapis filmowy ukazał sceniczne mistrzostwo Prince'a²⁵. Pod koniec 1987 roku artysta stworzył *The Black Album*, utrzymany w mrocznej stylistyce fonki, który jednak wycofał tuż przed premierą, uznając go za „zbyt negatywny”. Album zyskał jednak status kultowego, krążąc w obiegu nieoficjalnym, aż do oficjalnego wydania w 1994 roku²⁶.

W 1988 roku Prince zaprezentował *Lovesexy* – radosny, duchowy kontrast wobec *The Black Album*. Choć w USA płyta odniosła umiarkowany sukces, w Europie spotkała się z uznaniem, a singiel *Alphabet St.* stał się przebojem²⁷. Rok 1989 przyniósł kolejny triumf – ścieżkę dźwiękową do filmu *Batman* w reżyserii Tima

¹⁹ *4 The Tears In Your Eyes*, https://princevault.com/index.php?title=4_The_Tears_In_Your_Eyes, [dostęp: 6 września 2024].

²⁰ A. Light, *After he conquered the world with Purple Rain, Prince made a hard left turn into bright and sweet psychedelia. But the album had more going on beneath the Surface*, <https://pitchfork.com/reviews/albums/21847-around-the-world-in-a-day/>, [dostęp: 7 września 2024].

²¹ *Paisley Park Records*, https://princevault.com/index.php?title=Paisley_Park_Records, [dostęp: 6 września 2024].

²² *Prince's second movie. Under The Cherry Moon*, <https://en.apopliflife.nl/subarticle/princes-second-movie-under-the-cherry-moon/>, [dostęp: 7 września 2024].

²³ *Dream Factory*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Dream_Factory, [dostęp: 7 września 2024].

²⁴ J., „*There was a boy named Camille*” – *Exploring Prince's Elusive Alter-Ego*, <https://thevioletreality.com/there-was-a-boy-named-camille-exploring-princes-elusive-alter-ego-3e1c6e1daec0>, [dostęp: 7 września 2024].

²⁵ D. Tudahl, *Prince and the Parade and Sign O' The Times Era Studio Sessions*, Lanham 2022, s. 84-102.

²⁶ D. Rasmussen, *The Black Album and Prince's Spiritual Crisis*, <https://www.housequake.com/the-black-album-and-princes-spiritual-crisis/>, [dostęp: 7 września 2024].

²⁷ B. Clerc, *Prince. All the Songs. The Story Behind Every Track*, Londyn 2022, s. 77-91.

Burtona. Album, łączący mroczny klimat z funkowym i rockowym brzmieniem, zdobył pierwsze miejsca na listach Billboard 200 i UK Albums Chart, a singiel *Batdance* stał się międzynarodowym hitem²⁸.

W czerwcu 1990 roku Prince rozpoczął trzymiesięczną trasę koncertową „Nude Tour”, obejmującą Europę i Japonię. W londyńskiej Wembley Arena artysta zagrał rekordowe 16 koncertów z rzędu²⁹, a podczas jednego z występów w Niemczech poznał Mayte Garcíę, młodą tancerkę, która z czasem została jego żoną i artystyczną partnerką³⁰.

W sierpniu 1990 roku ukazał się album i film *Graffiti Bridge*, będący kontynuacją *Purple Rain*. Choć film spotkał się z negatywnymi recenzjami i okazał się finansową porażką, ścieżka dźwiękowa zdobyła uznanie – zwłaszcza w Wielkiej Brytanii, gdzie dotarła na szczyt list sprzedaży. Utwór *Thieves in the Temple* przyniósł Prince’owi prestiżową nagrodę American Society of Composers, Authors and Publishers (ASCAP)³¹.

Na początku 1991 roku artysta rozpoczął współpracę z nowym zespołem The New Power Generation, z którym nagrał album *Diamonds and Pearls*. Wydany w październiku 1991 roku krążek, łączący funk, pop, R&B i hip-hop, odniósł ogromny sukces – sprzedał się w ponad 6 mln egzemplarzy i wypromował takie hity, jak np. *Cream* czy *Gett Off*³². 13 października 1992 roku ukazał się bardziej eksperymentalny album *Love Symbol*, będący częścią koncepcyjnej opowieści o miłości i zniewoleniu. Choć płyta nie powtórzyła sukcesu poprzedniczki, zdobyła popularność w Europie, trafiając na pierwsze miejsce UK Albums Chart³³.

W tym samym czasie nasilił się konflikt Prince’a z wytwórnią Warner Bros., która ograniczała jego artystyczną niezależność. W akcie protestu, 7 czerwca 1993 roku, Prince przyjął nową tożsamość – niewymawialny symbol graficzny, określane przez media jako „The Artist Formerly Known as Prince” (TAFKAP, pol. „Artysta dawniej znany jako Prince”). Na scenie często występował z napisem „slave” („niewolnik”) na twarzy, protestując przeciwko „zniewoleniu artysty przez przemysł muzyczny”³⁴. Mimo sporu, Warner Bros. w 1993 roku wydała kompilację *The Hits/The B-Sides*, a Prince – już jako „The Artist” – odpowie-

²⁸ M. Wilkening, *Why Tim Burton says ‘Batman’ ‘Tainted’ his love of Prince*, <https://ultimateprince.com/prince-batman-album-tim-burton/>, [dostęp: 7 września 2024].

²⁹ *Prince’s 1990 Concert History*, <https://www.concertarchives.org/bands/prince?year=1990>, [dostęp: 11 września 2024].

³⁰ M. Garcia, *The Most Beautiful. My Life with Prince*, New York 2017, s. 52-57.

³¹ *Graffiti Bridge*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Graffiti_Bridge, [dostęp: 11 września 2024].

³² *Diamonds and Pearls*, <https://discography.prince.com/albums/diamonds-and-pearls>, [dostęp: 11 września 2024].

³³ *The Love Symbol Album*, <https://www.allmusic.com/album/release/the-love-symbol-album-mr0003268624>, [dostęp: 11 września 2024].

³⁴ J. Sommerland, *Why Prince swapped his name for the ‘Love Symbol’ 25 years ago*, <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/music/features/prince-name-change-love-symbol-25thanniversary-explained-warner-brothers-dispute-a8385801.html>, [dostęp: 11 września 2024]; *Prince*, w: *Wikipedia*, <https://pl.wikipedia.org/wiki/Prince>, [dostęp: 10 stycznia 2026].

dział singlem *The Most Beautiful Girl in the World* (1994), który zdobył pierwsze miejsce w Wielkiej Brytanii i trzecie w USA³⁵. Tego samego roku założył własną wytwórnię NPG Records, wydając m.in. składankę *1-800-NEW-FUNK*. Warner Bros. równolegle wypuściła album *Come* (1994)³⁶, który odniósł umiarkowany sukces, oraz w listopadzie tego samego roku – długo wstrzymywany *The Black Album*³⁷.

Pomimo napiętych relacji z Warner Bros., Prince utrzymał status światowej gwiazdy. W lutym 1995 roku zdobył Brit Award dla najlepszego artysty zagranicznego i wyruszył w trasę „Ultimate Live Experience”, występując także pod pseudonimem „Tora Tora” – zamaskowany, milczący alter ego, symbolizujący jego bunt wobec przemysłu muzycznego³⁸. We wrześniu 1995 roku ukazał się *The Gold Experience*³⁹, uznawany za jedno z najlepszych dzieł tego okresu, a w lipcu 1996 – album *Chaos and Disorder*, ceniony za energiczne, rockowe brzmienie⁴⁰. Prawdziwym przełomem był jednak wydany w listopadzie 1996 roku potrójny album *Emancipation*; symbolizował pełne wyzwolenie artysty po zakończeniu kontraktu z Warner Bros. Płyta, inspirowana jego małżeństwem z Mayte García, zawierała utwory o miłości i rodzicielstwie⁴¹. Tragiczna śmierć ich syna Amiira w październiku 1996 roku głęboko wpłynęła na życie pary i ich późniejsze rozstanie⁴².

W 1997 roku Prince kontynuował działalność koncertową – trasy „Love 4 One Another Charities” i „Jam of the Year” objęły ponad 80 występów⁴³. W maju tego samego roku ukazał się czteropłytowy zestaw utworów *Crystal Ball*⁴⁴, zawierający archiwalne nagrania, a w 1998 roku album *Newpower Soul* zespołu New Power Generation (NPG) – grupy muzyków akompaniujących Prince'owi. Choć ten ostatni projekt spotkał się z chłodnym przyjęciem, Prince nadal aktywnie koncertował⁴⁵.

---

³⁵ J. Whatley, *The Story Behind The Song. Prince's 'Most Beautiful Girl' isn't about who you'd think*, <https://faroutmagazine.co.uk/prince-most-beautiful-girl-in-the-world-revealed-story-behind-the-song/>, [dostęp: 11 września 2024].

³⁶ *1-800 New Funk*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_1-800_New_Funk, [dostęp: 11 września 2024].

³⁷ *The Black Album*, <https://discography.prince.com/albums/the-black-album>, [dostęp: 11 września 2024].

³⁸ M. Garcia, s. 109-111.

³⁹ *The Gold Experience*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_The_Gold_Experience, [dostęp: 11 września 2024].

⁴⁰ *Chaos and Disorder*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Chaos_And_Disorder, [dostęp: 11 września 2024].

⁴¹ *Emancipation*, <https://discography.prince.com/albums/emancipation>, [dostęp: 11 września 2024].

⁴² M. Garcia, s. 185-237.

⁴³ *Love 4 One Another*, <https://princeonlinemuseum.com/timeline/love-4-one-another/>, [dostęp: 11 września 2024].

⁴⁴ *Crystal Ball|The Truth|Kamasutra*, <https://discography.prince.com/albums/crystal-ball-the-truth-kamasutra>, [dostęp: 11 września 2024].

⁴⁵ *Newpower Soul*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Newpower_Soul, [dostęp: 11 września 2024]; *New Power Generation*, w: *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/New_Po

W 1999 roku artysta ostatecznie zakończył współpracę z Warner Bros., które bez jego zgody wznowiło singiel *1999*. Odpowiedział nową wersją utworu – *1999. The New Master*. W maju podpisał kontrakt z Arista Records, a w listopadzie wydał album *Rave Un2 the Joy Fantastic*, stanowiący powrót do bardziej komercyjnego brzmienia. Rok 1999 zakończył się projektem telewizyjnym *Rave Un2 the Year 2000*, który symbolicznie zamknął dekadę jego walki o niezależność artystyczną⁴⁶.

Po zakończeniu kontraktu z Warner Bros. w 2000 roku, Prince oficjalnie powrócił do używania swojego imienia artystycznego. Niezadowolony z komercyjnych rezultatów albumu *Rave Un2 the Joy Fantastic*, których winę przypisywał wytwórni Arista Records, w kwietniu 2001 roku wydał niezależnie jego zremiksowaną wersję, zatytułowaną *Rave In2 the Joy Fantastic*. Album, skierowany głównie do członków jego internetowego klubu NPG Music Club, zawierał nowe aranżacje, rozszerzone wersje utworów i dodatkowy materiał⁴⁷.

Jesienią 2001 roku Prince wydał album *The Rainbow Children*, dostępny wyłącznie poprzez NPG Music Club. Płyta wyróżniała się duchowym i filozoficznym charakterem, odzwierciedlając rosnące zainteresowanie artysty tematyką religijną oraz społeczną⁴⁸. 31 grudnia 2001 roku poślubił Manuełę Testolini, kanadyjską filantropkę o włoskich i egipskich korzeniach. Ich związek, utrzymywany z dala od mediów, opierał się na wspólnych wartościach duchowych i działalności charytatywnej. Po ślubie Prince coraz więcej czasu spędzał w Toronto, gdzie para prowadziła spokojne życie z dala od medialnego zgiełku⁴⁹.

W 2002 roku artysta zaprezentował nowy, intymny projekt *One Nite Alone...*, dostępny wyłącznie dla członków NPG Music Club. Album, zdominowany przez partie fortepianowe, stanowił odejście od wcześniejszych, bogato aranżowanych produkcji i ukazywał artystę w refleksyjnej, minimalistycznej formie. W tym samym roku ukazał się trzy płytowy zestaw koncertowy *One Nite Alone... Live!*, dokumentujący trasę obejmującą 64 występy w Ameryce Północnej, Japonii i Europie. Trasa i album promowały *The Rainbow Children* i podkreślały duchowy kierunek jego twórczości⁵⁰.

---

wer_Generation, [dostęp: 12 stycznia 2026].

⁴⁶ C. Arnold, *Prince's 'Rave Un2 the Joy Fantastic' at 20. Why His 1999 Comeback Deserved Better*, <https://www.billboard.com/music/rock/prince-rave-un2-the-joy-fantastic-album-8542107/>, [dostęp: 11 września 2024]; S. Kuźnicki, *Wieczne teraz. Religijny utopizm w twórczości Prince'a*, w: *Rejstry kultury*, red. K. Olkusz, Wrocław 2019, s. 378, file:///C:/Users/Admin/Downloads/Wieczne_teraz_Religijny_utopizm_w_t%20(2).pdf, [dostęp: 16 grudnia 2025].

⁴⁷ C. Arnold.

⁴⁸ S. Collins, *Prince „The Rainbow Children”*, <https://www.pastpri.me/home/prince-the-rainbow-children>, [dostęp: 19 września 2024].

⁴⁹ C. Lobenfeld, *Prince's ex-wife opens up about his lifetime of secret charity work*, <https://www.factmag.com/2017/01/14/princes-ex-wife-charity-interview-rolling-stone/>, [dostęp: 19 września 2024].

⁵⁰ E. Barendregt, *One Nite Alone... Solo piano and voice by Prince*, <https://en.apopliflife.nl/one-nite-alone-solo-piano-and-voice-by-prince/>, [dostęp: 19 września 2024].

Rok 2004 przyniósł przełomowy powrót artysty na szczyty list przebojów. Album *Musicology*, wydany przy współpracy z Columbia Records, był pierwszym od pięciu lat projektem Prince'a, dystrybuowanym przez dużą wytwórnię. Płyta, utrzymana w stylu R&B i funku, zdobyła znakomite recenzje i osiągnęła trzecie miejsce na liście Billboard 200, trafiając do pierwszej dziesiątki w dziesięciu krajach⁵¹. Innowacyjnym elementem promocji było dołączenie egzemplarza albumu do każdego biletu na trasę koncertową „Musicology Tour”, co wymusiło zmianę zasad raportowania sprzedaży przez Billboard i Nielsen SoundScan⁵². Album zdobył dwie nagrody Grammy – za najlepsze tradycyjne wykonanie wokalne R&B (*Musicology*) i najlepsze męskie wykonanie wokalne R&B (*Call My Name*), a w styczniu 2005 roku uzyskał status podwójnej platyny⁵³.

W życiu prywatnym Prince'a nastąpił jednak kryzys. Związek z Manuella Testolini zaczął się rozpadać około 2005 roku, a rok później para formalnie się rozstała. W październiku 2007 roku rozwód został zakończony, jednak obie strony zachowały pełną dyskrecję. Testolini kontynuowała działalność filantropijną, zakładając fundację „In a Perfect World”, wspierającą edukację i równość społeczną. Rozstanie nie przerodziło się w medialny konflikt – Prince i Testolini pozostali wierni zasadzie prywatności, koncentrując się na swojej działalności artystycznej i społecznej⁵⁴.

Po podpisaniu kontraktu z wytwórnią Universal Music, w 2006 roku wydał album *3121*, który zadebiutował na pierwszym miejscu listy Billboard 200, stając się największym sukcesem komercyjnym Prince'a od lat. W pierwszym tygodniu sprzedano ponad 183 tys. egzemplarzy⁵⁵. Promujący album singiel *Te Amo Corazón*, z teledyskiem w reżyserii Salmy Hayek, został dobrze przyjęty za artystyczną koncepcję i zmysłowy klimat⁵⁶. Artysta promował płytę m.in. podczas występów telewizyjnych, takich jak gala Brit Awards 2006, zyskując uznanie za charyzmę sceniczną i perfekcję wykonawczą. Krytycy pozytywnie ocenili album za umiejętne połączenie nowoczesnych brzmień z klasycznym stylem Prince'a, łączącym funk, rock i pop⁵⁷. W tym samym roku Prince otrzymał nagrodę Webby Award za całokształt dokonań w dziedzinie technologii i Internetu. Wyróżnienie

⁵¹ *8 Ways 'Musicology' Returned Prince To His Glory Days*, <https://www.grammy.com/news/prince-musicology-album-20th-anniversary-legacy-tour>, [dostęp: 19 września 2024].

⁵² *Musicology*, <https://www.allmusic.com/album/musicology-mw0000330449>, [dostęp: 19 września 2024].

⁵³ A. Decurtis, *Musicology*, <https://www.rollingstone.com/music/music-album-reviews/musicology-252379/>, [dostęp: 19 września 2024].

⁵⁴ *Prince potajemnie wspierał potrzebujących. Była żona ujawnia*, <https://muzyka.interia.pl/wiadomosci/news-prince-potajemnie-wspieral-potrzebujacych-byla-zona-ujawnia,nId,2338046>, [dostęp: 16 grudnia 2025].

⁵⁵ *3121*, <https://discography.prince.com/albums/3121>, [dostęp: 26 września 2024].

⁵⁶ D. Lifon, *Prince Says 'Te Amo Corazon' To Salma Hayek*, <https://ultimateprince.com/prince-te-amo-corazon/>, [dostęp: 26 września 2024].

⁵⁷ *3121*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_3121, [dostęp: 26 września 2024].

to podkreśliło jego pionierską rolę w cyfrowej dystrybucji muzyki i kontakt z fanami za pośrednictwem platformy NPG Music Club⁵⁸.

W 2007 roku Prince zapisał się w historii muzyki swoim występem podczas przerwy Super Bowl XLI, uznawanym za jedno z najlepszych w dziejach futbolu amerykańskiego wydarzeń. W trakcie 12-minutowego koncertu wykonał m.in. *Let's Go Crazy* i *Purple Rain*; występ – mimo intensywnych opadów deszczu – nabrał symbolicznego, emocjonalnego wymiaru⁵⁹.

W tym samym roku ukazał się album *Planet Earth*, który w Wielkiej Brytanii został rozdystrybuowany w innowacyjny sposób – jako dodatek do gazety „The Mail on Sunday”. Decyzja o pominięciu tradycyjnych kanałów sprzedaży wywołała duże poruszenie w branży, ale jednocześnie zwiększyła zasięg artysty⁶⁰. W ramach promocji Prince zorganizował cykl „21 Nights in London” w londyńskiej O2 Arenie. Seria koncertów odniosła ogromny sukces artystyczny i frekwencyjny, a wszystkie bilety zostały sprzedane w krótkim czasie⁶¹.

Jesienią 2007 roku Prince wydał utwór *PFunk* (później *F.U.N.K.*), będący odpowiedzią na konflikt z grupą Prince Fans United, która sprzeciwiała się jego restrykcyjnemu podejściu do praw autorskich i publikacji materiałów w Internecie. Utwór stanowił muzyczny manifest artysty w obronie kontroli nad własną twórczością⁶². W 2009 roku zaprezentował natomiast trzy płytowy zestaw *Lotus-Flow3r/MPLSound/Elixer*, dystrybuowany wyłącznie przez sieć sklepów Target. Projekt, łączący różne style i brzmienia, spotkał się z przychylnym przyjęciem krytyków, a utwór *LotusFlow3r* znalazł się na drugim miejscu listy Billboard 200⁶³. W tym okresie artysta wystąpił m.in. na Montreux Jazz Festival i w paryskim Grand Palais, prezentując nowatorskie aranżacje swoich utworów⁶⁴. W tym samym roku Prince otrzymał nagrodę Lifetime Achievement Award (specjalna nagroda Grammy), przyznaną za wkład w rozwój muzyki popularnej i kultury afroamerykańskiej⁶⁵.

⁵⁸ *About The Webby Awards*, <https://www.webbyawards.com/about/history/>, [dostęp: 26 września 2024].

⁵⁹ A. Siegel, *Pure Magic. The Oral History of Prince's Super Bowl XLI Halftime Show*, <https://www.theringer.com/music/2020/1/29/21112539/prince-halftime-show-oral-history-super-bowl-xli>, [dostęp: 26 września 2024].

⁶⁰ I. Aikman, *How Prince Used 'Planet Earth' to set up some iconic shows*, <https://ultimateprince.com/prince-planet-earth-album/>, [dostęp: 26 września 2024].

⁶¹ *Planet Earth*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Planet_Earth, [dostęp: 26 września 2024].

⁶² *F.U.N.K.*, https://princevault.com/index.php?title=Single:_F.U.N.K., [dostęp: 26 września 2024].

⁶³ *LOTUSFLOW3R|MPLSOUND*, <https://discography.prince.com/albums/lotusflow3r-mplsound>, [dostęp: 26 września 2024].

⁶⁴ P. Perrone, *Gig review. Prince, Auditorium Stravinski, Montreux Jazz Festival*, <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/music/reviews/gig-review-prince-auditorium-stravinskimontreux-jazz-festival-8710537.html>, [dostęp: 26 września 2024].

⁶⁵ *BET Honors Prince With Lifetime Achievement Award*, <https://www.bet.com/article/8x65iy/bet-honors-prince-with-lifetime-achievement-award>, [dostęp: 26 września 2024].

W 2010 roku ukazał się album *20Ten*, który – podobnie jak *Planet Earth* – został rozpowszechniony w niestandardowy sposób, jako bezpłatny dodatek do amerykańskich i europejskich pism („Daily Mirror”, „Rolling Stone”, „Het Nieuwsblad”). Album, utrzymany w stylistyce funku, popu i elektroniki, był promowany podczas krótkiej europejskiej trasy koncertowej, obejmującej m.in. Kopenhagę, Wiedeń i Niceę⁶⁶.

W lipcu 2011 roku Prince powrócił na brytyjską scenę muzyczną po czteroletniej przerwie, występując jako główna gwiazda „Hop Farm Festival”. Był to jego pierwszy festiwalowy koncert w Wielkiej Brytanii, który spotkał się z ogromnym zainteresowaniem publiczności i mediów. Występ ten miał symboliczny charakter, podkreślając jego triumfalny powrót na europejską scenę muzyczną⁶⁷.

Mimo wcześniejszego dystansu wobec cyfrowej dystrybucji muzyki, 24 listopada 2011 roku Prince opublikował zremiksowaną wersję niewydanego wcześniej utworu *Extraloveable* na platformach iTunes i Spotify. Decyzja ta stanowiła istotny zwrot w jego podejściu do współczesnych form udostępniania muzyki i potwierdzała stopniowe otwarcie artysty na nowe technologie⁶⁸.

W 2013 roku Prince rozpoczął współpracę z zespołem funkowym 3rdeyegirl, w którego skład wchodziły Donny Grantis, Ida Nielsen i Hannah Welton. Wspólnie odbyli trasę „Live Out Loud Tour”, obejmującą kameralne występy w mniejszych salach. Projekt ten nadał twórczości Prince'a nową energię i bardziej rockowe brzmienie, a jednocześnie umożliwił mu bardziej bezpośredni kontakt z publicznością⁶⁹.

W 2014 roku artysta kontynuował współpracę z 3rdeyegirl, wyruszając w trasę „Hit and Run Tour”, której koncerty ogłaszano spontanicznie, tuż przed ich rozpoczęciem⁷⁰. Działania takie wzbudzały duże zainteresowanie mediów oraz fanów, podkreślając jego nieprzewidywalność i kreatywność. W tym samym roku ukazał się singiel *The Breakdown*, zapowiadający album *Art Official Age* – pierwsze wydawnictwo Prince'a pod szyldem Warner Bros. od 1995 roku. Płyta łączyła nowoczesne brzmienia z charakterystycznym stylem artysty, a jej wydanie symbolizowało odnowienie relacji z dawną wytwórnią⁷¹.

Równocześnie Prince powołał do życia NPG Publishing, własne wydawnictwo muzyczne, które umożliwiałało mu niezależne zarządzanie prawami autorskimi i dystrybucją muzyki. Projekt ten stanowił część jego wieloletnich działań

⁶⁶ *20TEN*, https://princevault.com/index.php/Prince_20TEN_Tour, [dostęp: 26 września 2024].

⁶⁷ J. Smart, *Hop Farm festival – review*, <https://www.theguardian.com/music/2011/jul/04/hop-farm-festival-prince-review>, [dostęp: 27 września 2024].

⁶⁸ Navjosh, *Prince – 'Extraloveable'*, <https://hiphop-n-more.com/2011/11/prince-extraloveable/>, [dostęp: 27 września 2024].

⁶⁹ *Live Out Loud Tour*, <https://goldiesparade.co.uk/prince-tours/live-out-loud-tour/>, [dostęp: 27 września 2024].

⁷⁰ T. Jonze, *Prince's Hit and Run tour remembered. Pop-up gigs from a peerless performer*, <https://www.theguardian.com/music/2016/apr/22/prince-hit-and-run-tour-uk-gigs-2014>, [dostęp: 2 października 2024].

⁷¹ T. Fitzgerald, *Prince Releases New Song 'The Breakdown'*, <https://theboombox.com/prince-the-breakdown/>, [dostęp: 2 października 2024].

na rzecz pełnej autonomii artystycznej, a także otworzył przestrzeń dla innych twórców, pragnących uniezależnić się od tradycyjnych struktur przemysłu fonograficznego⁷².

W 2015 roku Prince wydał dwa albumy z cyklu *Hit n Run*, kontynuując swoje eksperymenty z nowymi formami dystrybucji i produkcji muzyki. Pierwszy z nich, *Hit n Run Phase One*, ukazał się 7 września najpierw na platformie Tidal – serwisie streamingowym, promowanym jako bardziej przyjazny artystom niż Spotify, a 15 września na płycie CD, nakładem wytwórni NPG Record. Album cechowało nowoczesne, elektroniczne brzmienie oraz śmiałe podejście do formy, co spotkało się z różnorodnymi reakcjami krytyków⁷³. Druga część, *Hit n Run Phase Two*, ukazała się 12 grudnia 2015 roku, również w serwisie Tidal, ale 6 maja 2016 roku, czyli już po śmierci artysty wydano nakładem Universal Music Group płytę z utworami z tego albumu. *Hit n Run Phase Two* nawiązywał do klasycznego stylu Prince’a, z silnymi wpływami funku, soulu i jazzu. Utwory, takie jak *Baltimore* czy *Rocknroll Loveaffair* łączyły motywy społeczne i polityczne z osobistą refleksją, ukazując dojrzałość artysty. Dystrybucja obu albumów w serwisie Tidal potwierdziła konsekwentne dążenie Prince’a do innowacji oraz niezależności, zarówno w sferze muzycznej, jak i biznesowej⁷⁴.

W 2016 roku Prince rozpoczął trasę koncertową „Piano & A Microphone”, która stanowiła jedno z najbardziej intymnych przedsięwzięć w jego karierze. Artysta występował solo, akompaniując sobie wyłącznie na fortepianie, co podkreślało surowość i szczerłość jego muzycznego przekazu. Minimalistyczna forma koncertów pozwalała na pełniejsze wyeksponowanie jego wokalnych i instrumentalnych umiejętności, a także sprzyjała bliskiemu kontaktowi z publicznością. Trasa rozpoczęła się 16 lutego 2016 roku w Melbourne i obejmowała występy w kameralnych przestrzeniach, m.in. w Sydney Opera House⁷⁵.

Trasa „Piano & A Microphone” okazała się ostatnią w karierze Prince’a. W trakcie jej trwania stan zdrowia artysty gwałtownie się pogorszył, co doprowadziło do nagłego przerwania tournée. 15 kwietnia 2016 roku samolot muzyka musiał awaryjnie lądować po koncercie w Atlancie, by umożliwić mu natychmiastową pomoc medyczną. Choć początkowo poinformowano opinię publiczną, że

⁷² B. Wieczorek, *Prince (1958-2016)*, <https://www.boguslawwieczorek.pl/2016/04/prince-1958-2016/>, [dostęp: 16 grudnia 2025]; S. Czubkowska, *Prince. Księżę walki z Wydawcami Złodziejami*, <https://serwisy.gazetaprawna.pl/media/artykuly/941335,prince-wydawca-zlodzieje.html>, [dostęp: 16 grudnia 2025]; T. Leżoń, *Najtrudniejszy związek „Księcia”*, „Internet się skończył”, <https://archiwum.tvn24.pl/magazyn-tvn24/37/tvn24.pl/magazyn-tvn24/najtrudniejszy-zwiazek-ksiecica-internet-sie-skonczy1,37,870.html>, [dostęp: 16 grudnia 2025].

⁷³ S.C. Walls, *HITNRUN Phase One. Prince*, <https://pitchfork.com/reviews/albums/21026-hitnrun-phase-one/>, [dostęp: 2 października 2024]; *Hit n Run Phase One*, w: *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/Hit_n_Run_Phase_One, [dostęp: 12 stycznia 2026].

⁷⁴ *HITNRUN PHASE TWO*, <https://discography.prince.com/albums/hitnrun-phase-two>, [dostęp: 2 października 2024]; *Hit n Run Phase Two*, w: *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/Hit_n_Run_Phase_Two, [dostęp: 12 stycznia 2026].

⁷⁵ *Piano & A Microphone*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Piano_%26_A_Microphone, [dostęp: 2 października 2024].

przyczyną był atak grypy, późniejsze ustalenia wykazały, że artysta cierpiał na powikłania związane z przedawkowaniem opioidów⁷⁶.

Dnia 21 kwietnia 2016 roku Prince został znaleziony nieprzytomny w windzie w swojej posiadłości Paisley Park w Minnesocie. Jego śmierć została potwierdzona tego samego dnia, a przyczyną było przypadkowe przedawkowanie fentanylu – silnego środka przeciwbólowego o działaniu opioidowym⁷⁷. Dwuletnie śledztwo w sprawie jego śmierci zakończyło się w 2018 roku bez postawienia zarzutów, mimo ujawnienia, że artysta zmagął się z uzależnieniem od leków na receptę. Prince nie pozostawił testamentu, dlatego jego majątek – zgodnie z prawem stanu Minnesota – został podzielony pomiędzy siostrę artysty oraz jego przyrodnie rodzeństwo⁷⁸.

Śmierć Prince'a wywołała ogromne poruszenie w świecie muzyki. Krytycy, współpracownicy i miliony fanów na całym świecie żegnały artystę, który przez dekady wyznaczał nowe kierunki w muzyce i kulturze popularnej. Jako jeden z najoryginalniejszych twórców XX i XXI wieku, Prince pozostawił po sobie nie tylko bogaty dorobek muzyczny, lecz także silne przesłanie dotyczące niezależności twórczej i praw autorskich. Przez całą karierę sprzeciwiał się ograniczeniom nakładanym przez przemysł fonograficzny, walcząc o prawo artystów do pełnej kontroli nad własną twórczością.

Dziedzictwo Prince'a pozostaje żywe do dziś. Jego muzyka, obejmująca różnorodne gatunki – od funka, przez rock i pop, po jazz – oraz jego bezkompromisowe podejście do sztuki, uczyniły go jednym z najważniejszych artystów wszech czasów. Pamięć o nim jest pielęgnowana poprzez liczne inicjatywy, w tym coroczne uroczystości w Paisley Park, które gromadzą fanów i współpracowników, celebrujących jego życie, twórczość oraz nieprzemijający wpływ na światową kulturę.

Cel i problematyka badania, charakterystyka metody i próby badawczej, narzędzia badawcze oraz przebieg badania

W celu pogłębienia tematu, autorka przeprowadziła badanie empiryczne wśród międzynarodowej grupy odbiorców twórczości Prince'a. Skupiła się na tym, jak decyzja artysty o zastąpieniu imienia scenicznego graficznym symbolem została odebrana przez fanów oraz jak wpłynęła na postrzeganie jego muzyki, wizerunku i niezależności artystycznej. Celem było zrozumienie interpretacji tego często uznawanego za kontrowersyjny gestu – zarówno przez osoby śledzą-

⁷⁶ TMZ STAFF, *Prince. Rushed to Hospital. After Emergency Landing*, <https://www.tMZ.com/2016/04/15/prince-hospitalized-emergency-landing/>, [dostęp: 2 października 2024].

⁷⁷ K. Grow, *Prince dead at 57. Iconic singer and musician leaves behind prolific, groundbreaking catalog*, <https://www.rollingstone.com/music/music-news/prince-dead-at-57-62331/>, [dostęp: 2 października 2024].

⁷⁸ J. Dinh, *Prosecutor Won't File Charges In Prince's Overdose Death*, <https://www.iheart.com/content/2018-04-19-prosecutor-wont-file-charges-in-princes-overdose-death/>, [dostęp: 2 października 2024].

ce karierę Prince'a na bieżąco, jak i przez osoby, które odkryły jego twórczość w późniejszym czasie. Badanie o charakterze jakościowo-ilościowym pozwoliło „uchwycić” dominujące postawy i emocjonalne reakcje na symboliczną przemianę.

Głównym celem badania było ustalenie, jak odbiorcy rozumieją i oceniają zmianę imienia Prince'a na nieczytelny symbol oraz czy wpłynęła ona na postrzeganie artysty, jego muzyki i relacji z przemysłem fonograficznym. Cele szczegółowe obejmowały: analizę zmian w odbiorze twórczości, ocenę wpływu symbolu na wizerunek i pozycję rynkową Prince'a, identyfikację emocji i skojarzeń związanych z symbolem oraz ocenę decyzji z perspektywy czasu.

Badanie miało charakter eksploracyjny, dlatego nie formułowano hipotez. Zamiast tego posłużono się pytaniami badawczymi, które pozwoliły uchwycić zróżnicowane sposoby interpretacji analizowanego zjawiska. Pytania badawcze dotyczyły m.in. tego, czy gest ten wzmacniał wizerunek artystycznej niezależności, czy też był odbierany jako niezrozumiały.

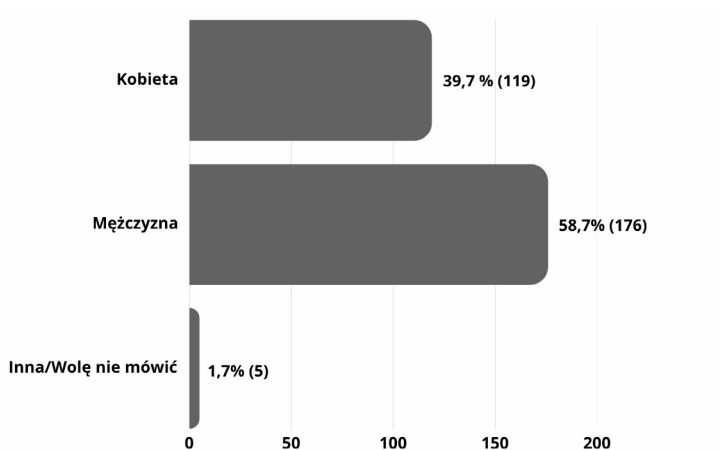
Zastosowano sondaż diagnostyczny w formie ankiety internetowej, uznając go za najskuteczniejszy sposób dotarcia do geograficznie rozproszonej grupy fanów artysty. Kwestionariusz zawierał pytania zamknięte, otwarte i półotwarte; w wielu zastosowano pięciostopniową skalę Likerta⁷⁹. Pytania otwarte pozwoliły na uzupełnienie danych statystycznych o indywidualne refleksje i interpretacje. Ankietę w języku angielskim, która na potrzeby niniejszego artykułu została przetłumaczona na język polski, udostępniono w styczniu i lutym 2025 roku w mediach społecznościowych (Facebook, Reddit, Instagram). Internetowa forma oraz różnorodność pytań umożliwiły zebranie materiału do analiz ilościowych i jakościowych. Kwestionariusz składał się z 22 pytań podzielonych na pięć segmentów: 1. Dane demograficzne, 2. Postrzeganie zmiany imienia na symbol, 3. Wpływ tej decyzji na twórczość i wizerunek sceniczny, 4. Odbiór w mediach i pozycja rynkowa artysty po zmianie imienia na symbol oraz 5. Ogólna ocena gestu z obecnej perspektywy.

W badaniu uczestniczyło 300 osób z różnych krajów, głównie ze Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Holandii, Hiszpanii, Kanady i Irlandii, co zapewniło szeroki międzynarodowy kontekst. W strukturze płci dominowali mężczyźni (58,7%), kobiety stanowiły 39,7%, a 1,7% nie identyfikowało się z kategoriami binarnymi. Najliczniejszą grupę wiekową tworzyły osoby w wieku 45-54 lata oraz 55+. Aż 82% respondentów deklarowało bycie fanami Prince'a od co najmniej lat 80. XX wieku, a 17% – od początku jego kariery. Losowy dobór próby pozwolił „uchwycić” opinie odbiorców dobrze znających ewolucję twórczą artysty i zrozumieć wpływ symbolicznej zmiany na sposób postrzegania jego muzycznej działalności.

⁷⁹ Zob. np.: J.F. Górski, *O dokładności i wiarygodności pomiaru metodą Likerta*, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Sociologica” 1996, nr 26, s. 235-254; K. Koronowicz, *Skala Likerta w ankietach i badaniach. Kompletny przewodnik*, <https://www.interankiety.pl/blog/skala-likerta-w-ankietach/>, [dostęp: 18 grudnia 2025].

Dane demograficzne respondentów

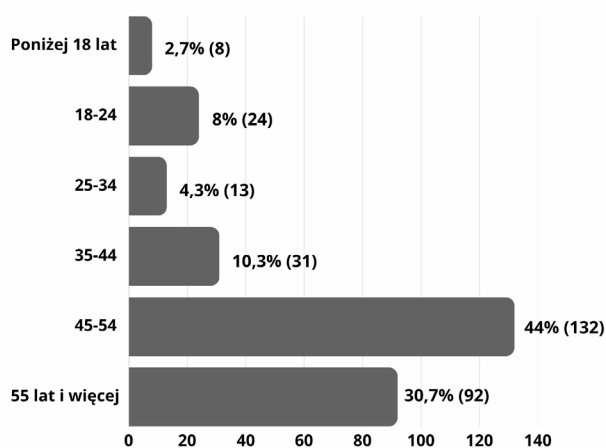
Wykres 1. Płeć respondentów

Źródło: Opracowanie własne.

Wśród osób, które wzięły udział w ankiecie, większość stanowili mężczyźni – 58,7%, czyli 176 respondentów. Kobiety stanowiły 39,7% (119) badanej grupy, a 1,7% (5 osób) wskazało odpowiedź „inna” lub zadeklarowało brak chęci podania swojej płci (zob. wyk. 1). Struktura płciowa wskazuje na przewagę mężczyzn wśród fanów Prince'a, co może odzwierciedlać zarówno specyfikę jego odbiorców, jak i szersze trendy wśród osób zainteresowanych twórczością artysty.

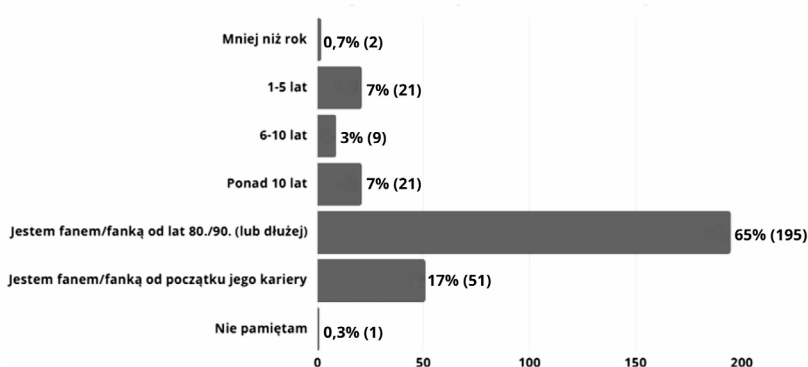
Wykres 2. Wiek respondentów

Źródło: Opracowanie własne.

Pod względem wieku, dominującą grupę stanowili respondenci w przedziale 45-54 lata (132 osoby, co stanowi 44%), a także ankietowani w wieku 55 lat i więcej (30,7% = 92). Mniejszy odsetek uczestników znajdował się w przedziałach wiekowych 35-44 lata (10,3%, czyli 31 osób), 18-24 lata (8% = 24) oraz 25-34 lata (4,3% = 13). Najmniej liczną grupę wśród fanów Prince'a stanowiły osoby poniżej 18. roku życia – 8, co stanowi 2,7% (zob. wyk. 2). Wyniki te jednoznacznie wskazują, że największy odsetek fanów artysty to osoby w średnim i starszym wieku, co jest zgodne z chronologią jego kariery, ponieważ Prince szczyt popularności osiągnął w latach 80. i 90. XX wieku.

Wykres 3. Od jak dawna jesteś fanem/fanką Prince'a?

Źródło: Opracowanie własne.

Analiza odpowiedzi dotyczących momentu, od którego respondenci identyfikują się jako fani Prince'a pokazuje, że 65% (195 badanych) to osoby śledzące jego twórczość od lat 80. lub 90., albo znali ją już wcześniej, a kolejne 17% (51 ankietowanych) deklaruje bycie fanem od początku jego kariery. Mniejszą grupę stanowią fani tzw. „młodszy stażem”: po 7% (21 osób) zadeklarowało 1-5 lat oraz ponad 10 lat bycia fanem artysty, natomiast 3% (9) wskazało okres 6-10 lat. Tylko 0,7% (2 osoby) zainteresowało się twórczością artysty w ciągu ostatniego roku, a odpowiedź „nie pamiętam” wybrała jedna osoba (0,3%) (zob. wyk. 3). Wysoki udział długoletnich fanów potwierdza trwałość popularności Prince'a oraz silne, wieloletnie zaangażowanie jego odbiorców. Ma to istotne znaczenie analityczne, ponieważ osoby śledzące karierę artysty przez dekady formułują zwykle bardziej dojrzałe i ugruntowane opinie na temat wpływu zmiany imienia na jego wizerunek i twórczość.

Tabela 1. Kraj zamieszkania respondentów

Kraj	Liczba odpowiedzi	Procent (%)
Stany Zjednoczone (USA)	179	59,9
Wielka Brytania (UK)	55	18,4
Niderlandy (Holandia)	19	6,4
Hiszpania	14	4,7
Kanada	9	3,0
Irlandia	5	1,7
Niemcy	4	1,3
Meksyk	2	0,7
Japonia	2	0,7
Republika Południowej Afryki	2	0,7
Australia	1	0,3
Brazylia	1	0,3
Szwajcaria	1	0,3
Finlandia	1	0,3
Francja	1	0,3
Izrael	1	0,3
Polska	1	0,3
Włochy	1	0,3
Chile	1	0,3
Paragwaj	1	0,3
Słowacja	1	0,3
Belgia	1	0,3
Razem	299	100

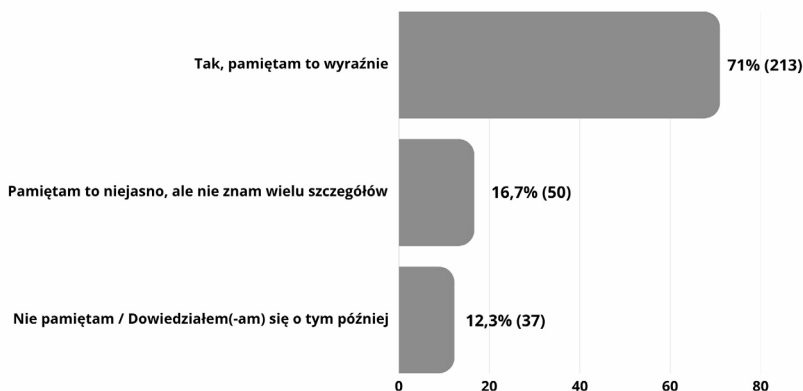
Źródło: Opracowanie własne.

W badaniu zapytano respondentów o kraj, w którym aktualnie mieszkają. Spośród 300 uczestników jedna odpowiedź została uznana za nieważną i została wyłączona z analizy, dlatego dane procentowe w tej tabeli obliczono względem 299 odpowiedzi. Dominującą grupę wśród uczestników badania stanowili respondenci ze Stanów Zjednoczonych (59,9% = 179), następnie z Wielkiej Brytanii (18,4% = 55) oraz Niderlandów (6,4% = 19). Respondenci biorący udział w badaniu pochodzili głównie z krajów anglojęzycznych, co nie jest zaskoczeniem, biorąc pod uwagę globalny charakter kariery Prince'a oraz jego największą popularność w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii. Pozostałe kraje były reprezentowane przez pojedyncze osoby, co łącznie stanowiło 15,3% próby badawczej (zob. tab. 1). Warto podkreślić, że mimo przewagi uczestników badania z USA i Wielkiej Brytanii, w ankiecie wzięły udział osoby z różnych części

świata – Europy, Ameryki Południowej, Azji, Afryki i Australii – co potwierdza globalny zasięg oddziaływania artysty oraz jego ponadkulturowe znaczenie.

Postrzeganie zmiany imienia na symbol

Wykres 4. Czy pamiętasz moment, w którym Prince ogłosił zmianę imienia na symbol?

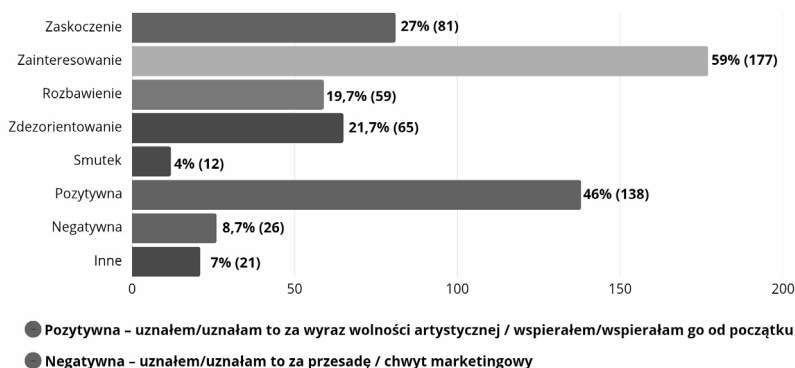

Źródło: Opracowanie własne.

W badaniu poproszono respondentów o przypomnienie sobie momentu, w którym Prince ogłosił zmianę imienia na nieczytelny symbol. Aż 71% (231 osób) zadeklarowało, że pamięta to wydarzenie dokładnie, co potwierdza jego silny rezonans w środowisku fanów oraz znaczną medialną widoczność. Kolejne 16,7% (50 osób) kojarzy ten fakt jedynie ogólnie, co może wskazywać na częściowe zatarcie wspomnień lub mniejszą wagę, jaką nadano temu gestowi w momencie jego ogłoszenia. Z kolei 12,3% (37 respondentów) nie pamięta tego wydarzenia lub dowiedziało się o nim dopiero później, co można wiązać z młodszym wiekiem ankietowanych lub późniejszym zainteresowaniem twórczością Prince'a (zob. wyk. 4). Podsumowując, zmiana imienia na symbol okazała się momentem o silnym oddziaływaniu społecznym i medialnym, trwale zapisanym w pamięci większości fanów artysty.

Najczęściej wskazywaną reakcją, (a w pytaniu tym można było wybrać nawet 3 odpowiedzi), na zmianę imienia Prince'a była ciekawość (zainteresowanie). Odpowiedziało tak 59% (177 ankietowanych), co pokazuje, że gest artysty – mimo swojej nietypowości – wzbudził silne emocje i zachęcił do dalszego śledzenia jego życia i muzycznej działalności. Na drugim miejscu znalazła się interpretacja tej decyzji jako pozytywnej, stanowiącej akt wolności artystycznej (46% = 138), często rozumianej w kontekście walki o niezależność od przemysłu

Wykres 5. Jaka była Twoja pierwsza reakcja na informację, że Prince zmienił imię na symbol?

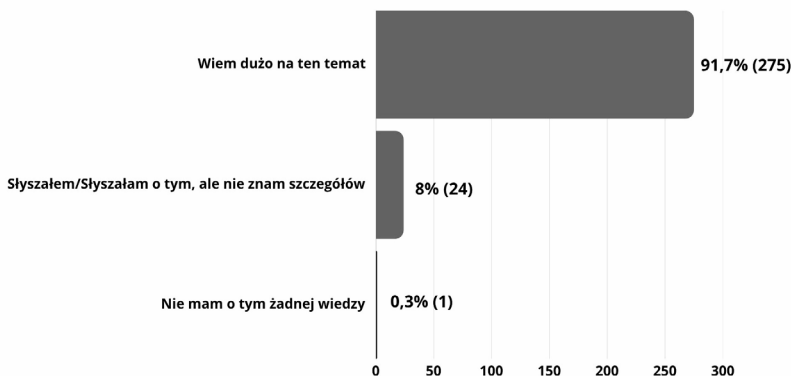
Źródło: Opracowanie własne.

słu fonograficznego. Zaskoczenie (27% = 81) i zdezorientowanie (21,7% = 65) odzwierciedlały nieoczekiwany charakter zmiany wykraczającej poza standardy popkultury, natomiast rozbawienie (19,7% = 59) wskazywało, że część odbiorców – uczestników badania – podeszło do decyzji artysty z dystansem. Niewielki odsetek badanych uznał to za przesadę lub chwyt marketingowy, wyrażając negatywną reakcję (8,7% = 26), a tylko 4% (12 osób) odczuło z tego powodu smutek. 7% (21 odpowiedzi) stanowiły komentarze własne, obejmujące refleksje od uznania gestu za kreatywny, przez ambiwalencję, po podkreślanie duchowej motywacji artysty czy osobiste historie fanów (zob. wyk. 5). Na ogół decyzja o zmianie imienia została przyjęta przez fanów z otwartością i zrozumieniem, a nawet podziwem. Mimo elementów zaskoczenia dominowały reakcje pozytywne lub zaciekawienie, co potwierdza, że wizerunek Prince'a jako twórcy niezależnego i innowacyjnego został w tym okresie dodatkowo wzmocniony.

Respondenci zostali zapytani o poziom znajomości oficjalnego powodu zmiany przez Prince'a imienia na symbol, który był związany z konfliktem z wytwórnią Warner Bros. oraz kwestiami praw autorskich. Aż 275 osób, co stanowi 91,7% ankietowanych zadeklarowało, że zna tę sytuację bardzo dobrze, natomiast 8% (24 osoby) przyznało, że słyszało o niej, ale bez znajomości szczegółów. Zaledwie jedna osoba, stanowiąca 0,3% uczestników badania, zadeklarowała całkowity brak wiedzy na ten temat (zob. wyk. 6). Wysoki poziom świadomości przyczyn zmiany imienia artysty na nieczytelny symbol podkreśla, że badana grupa jest dobrze zaznajomiona z kluczowymi aspektami kariery artysty, co wzmacnia wiarygodność ich dalszych ocen dotyczących wpływu tego wydarzenia na jego wizerunek i twórczość.

Respondenci zostali poproszeni o wskazanie najważniejszych – ich zdaniem – powodów decyzji Prince'a o zmianie imienia na symbol. W pytaniu „Któ-

Wykres 6. Na ile znasz oficjalny powód tej zmiany (konflikt z Warner Bros., kwestie praw autorskich itp.)

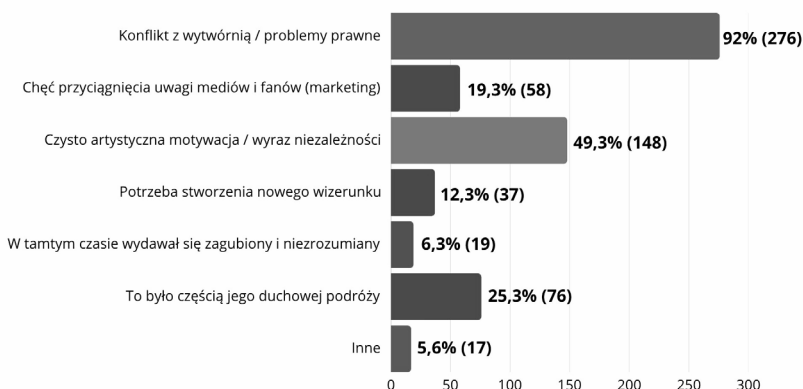

Źródło: Opracowanie własne.

re z poniższych czynników, Twoim zdaniem, najbardziej wpłynęły na decyzję o zmianie imienia na symbol?” można było wybrać maksymalnie trzy odpowiedzi. Zdecydowana większość ankietowanych (92% = 276) uznała, że kluczowym czynnikiem był konflikt z wytwórnią Warner Bros. oraz wynikające z niego ograniczenia prawne, które pozbawiały artystę pełnej kontroli nad własną twórczością. Na drugim miejscu znalazła się potrzeba artystycznej ekspresji i manifestacja niezależności (49,3% = 148), rozumiana jako świadomy gest kreowania własnej tożsamości twórczej. Dla 25,3% (76 respondentów) decyzja Prince’a miała również wymiar duchowy i była związana z jego wewnętrzną przemianą. Znacznie mniej ankietowanych dostrzegało w tym ruchu strategię marketingową (19,3% = 58) lub próbę stworzenia nowego wizerunku (12,3% = 37). Jedynie 6,3% (19 osób) wiązało zmianę imienia z poczuciem zagubienia artysty (zob. wykres 7). W odpowiedziach otwartych respondenci podkreślali m.in. symboliczny wymiar decyzji, np. jako wezwanie do walki o prawa własności intelektualnej i sprzeciw wobec „kontraktowego zniewolenia”. Niektórzy uczestnicy badania przyznawali, że początkowo odbierali tę decyzję krytycznie, lecz z czasem, poznając jej kontekst, zmienili zdanie. Podsumowując, fani uznają zmianę przez Prince’a imienia na symbol przede wszystkim za świadomy akt walki o niezależność artystyczną i prawną, a motywacje marketingowe czy wizerunkowe traktują jako drugorzędne.

Na powyższe pytanie odpowiedzi rozłożyły się w sposób umiarkowanie pozytywny. 28% (84 respondentów) „raczej się zgadzało”, a 17,7% (53) „zdecydowanie się zgadzało” ze stwierdzeniem, co łącznie daje 45,7% (137) ocen pozytywnych. Jednocześnie 73 osoby, co stanowi 24,3% badanych „raczej się nie zgadzało”, a 15%, czyli 45 osób, „zdecydowanie się nie zgadzało”, co oznacza, że blisko 40% (118 uczestników badania) miało zdanie negatywne na ten

Wykres 7. Które z poniższych czynników, Twoim zdaniem, najbardziej wpłynęły na decyzję o zmianie imienia na symbol?

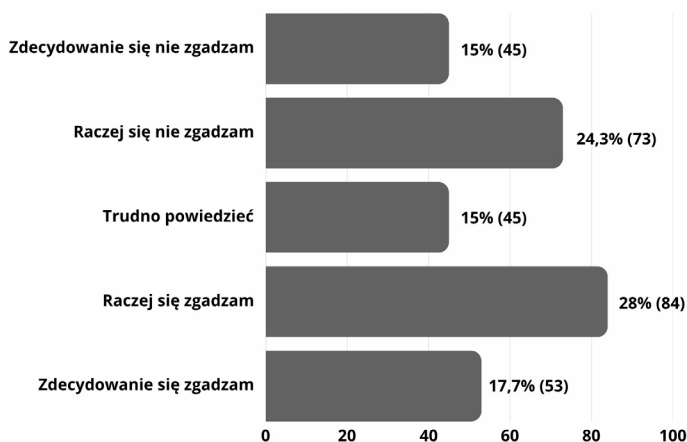

Źródło: Opracowanie własne.

temat. Kolejne 15%, czyli 45 osób, wybrało odpowiedź „trudno powiedzieć”, co wskazuje na istnienie znacznej grupy niejednoznacznie oceniającej wpływ tego działania na wizerunek artysty (zob. wykres 8). Wyniki te sugerują, że chociaż wielu fanów dostrzegało w zmianie imienia wyraz artystycznej wolności, równie liczna grupa miała wątpliwości, co do korzyści wizerunkowych tego posunięcia.

Na kolejne pytanie najwięcej odpowiedzi (39% = 117 osób) wskazywało na „raczej się zgadzam”, a 10,7%, czyli 32 osoby, na „zdecydowanie się zgadzam”,

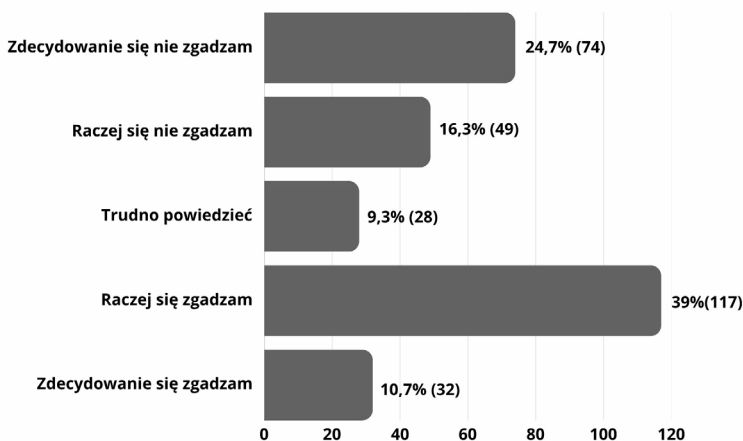
Wykres 8. W jakim stopniu zgadzasz się ze stwierdzeniem: „Zmiana imienia na symbol miała pozytywny wpływ na wizerunek Prince'a, potwierdzając jego niezależność i wolność artystyczną”?

Źródło: Opracowanie własne.

co daje łącznie 49,7% (149) odpowiedzi negatywnych dla wpływu zmiany imienia na karierę. Odmiennego zdania było 151 osób, co stanowi łącznie 41% badanych (w tym 24,7% = 74) zaznaczyło odpowiedź „zdecydowanie się nie zgadzam”, a 16,3% (49 osób) – „raczej się nie zgadzam”. Dodatkowo 9,3% respondentów (28 osób) wybrało opcję odpowiedzi „trudno powiedzieć” (zob. wyk. 9). Wyniki te ukazują wyraźną polaryzację opinii – niemal połowa uczestników badania postrzegала zmianę jako szkodliwą dla kariery artysty, choć znaczna grupa uważała, że decyzja ta nie miała negatywnego wpływu lub wręcz była obojętna dla jego kariery scenicznej.

Wykres 9. W jakim stopniu zgadzasz się ze stwierdzeniem: „Zmiana imienia zaszkodziła jego karierze, czyniąc go mniej rozpoznawalnym i utrudniając promocję muzyki w mediach”?

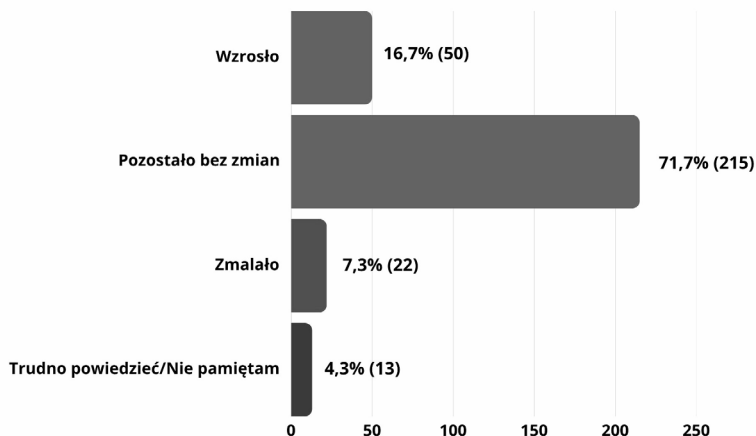

Źródło: Opracowanie własne.

W kontekście zmiany zainteresowania twórczością Prince’a po zmianie imienia na symbol, 215 osób, co stanowi 71,7% respondentów zadeklarowało, że ich zainteresowanie „pozostało bez zmian”. 50 respondentów, czyli aż 16,7% badanych wskazało na wzrost zainteresowania, natomiast 7,3% (22) przyznało, że ich zaangażowanie w twórczość artysty „zmałało”. Odpowiedź „trudno powiedzieć/nie pamiętam” wybrało 4,3% ankietowanych, czyli 13 osób (zob. wyk. 10). Zdecydowana przewaga odpowiedzi wskazujących na brak zmiany zainteresowaniem twórczością artysty po zmianie imienia na nieczytelny symbol sugeruje, że mimo kontrowersji związanych z tą decyzją, większość fanów pozostała wierna jego muzyce.

W odpowiedzi na powyższe stwierdzenie 38,7% badanych, czyli 116 osób, zaznaczyło odpowiedź „raczej się zgadzam”, a 8,7%, czyli 26 osób – „zdecydowanie się zgadzam”. Odmiennego zdania było 21% (63 respondentów), którzy zdecydowanie się nie zgadzali, oraz 16%, czyli 48 osób, którzy wybrali odpowiedź „raczej się nie zgadzam”. Natomiast 47 osób, co stanowi 15,7% badanych,

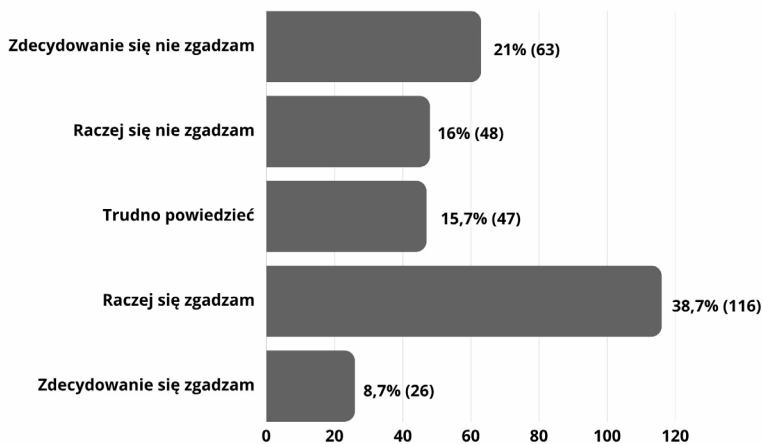
Wykres 10. Jak zmieniło się Twoje zainteresowanie twórczością Prince'a po zmianie imienia?

Źródło: Opracowanie własne.

wskazało odpowiedź „trudno powiedzieć” (zob. wyk. 11). Wyniki sugerują, że choć znaczna część fanów dostrzegła potencjalne utrudnienia w odbiorze muzyki i wizerunku artysty po zmianie imienia na symbol, to również wielu respondentów nie podzielało tego stanowiska, co ponownie wskazuje na ambiwalencję w ocenie skutków tej decyzji.

Wykres 11. W jakim stopniu zgadzasz się ze stwierdzeniem: „Zmiana imienia na symbol utrudniła przeciętnym fanom zrozumienie jego osoby i muzyki? Koncentrując się na konflikcie z Warner Bros. w muzyce i wizerunku publicznym, Prince zniechęcił do siebie wielu fanów”?

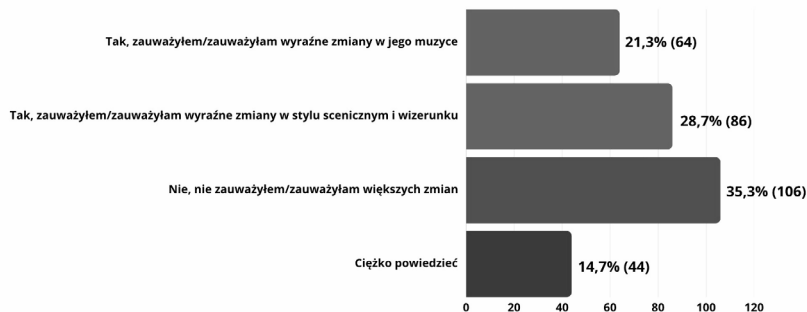

Źródło: Opracowanie własne.

Wpływ zmiany imienia na symbol na styl muzyczny i sceniczny Prince'a

W badaniu ankietowym respondenci zostali poproszeni o ocenę, czy ich zdaniem zmiana imienia na symbol wpłynęła na styl muzyczny lub sceniczny Prince'a. Aż 64 osoby, czyli 21,3% uczestników badania, zadeklarowały, że dostrzegły wyraźne zmiany w muzyce Prince'a. Z kolei 28,7%, czyli 86 respondentów, wskazało na istotne zmiany w jego stylu scenicznym oraz wizerunku artystycznym. Największa grupa – 106 osób, co stanowi 35,3% badanych – uznała, że nie zauważyła większych zmian w żadnym z tych obszarów. Natomiast 44 osoby (14,7%) przyznały, że trudno im jednoznacznie ocenić wpływ zmiany imienia na styl twórczy i sceniczny artysty (zob. wykr. 12). Wyniki te pokazują, że choć znaczna część odbiorców dostrzegła pewne zmiany – zwłaszcza w zakresie wizualnej i scenicznej prezentacji artysty – to jednak wielu fanów postrzegało jego twórczość jako spójną i kontynuującą wcześniejsze tendencje, niezależnie od zmian wizerunkowych.

Wykres 12. Czy uważasz, że styl muzyczny lub sceniczny Prince'a uległ zmianie w okresie używania symbolu?

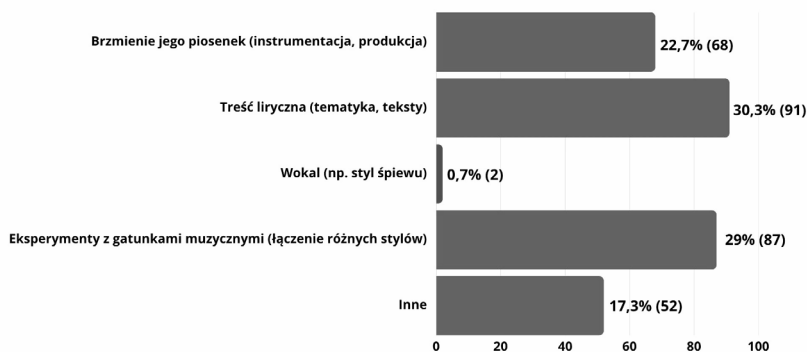
Źródło: Opracowanie własne.

Kolejne, 14 pytanie ankiety brzmiało: Jeśli zauważyłeś/zauważyłaś zmiany, jakie one były? Na otwartą część pytania odpowiedziało 156 respondentów (52%). W wypowiedziach podkreślano, że w okresie używania symbolu Prince stał się bardziej eksperymentalny – zarówno muzycznie, jak i scenicznie. Wielu respondentów zauważało mocniejsze, bardziej funkowe brzmienie, a także intensywniejszy ładunek emocjonalny oraz wyraźniejszy buntowniczy ton. Zwracano też uwagę na wzrost duchowej ekspresji i przesunięcie tematyczne w tekstach – od lżejszych wątków popowych ku bardziej osobistym i społecznym. Wielu respondentów komentowało zmiany wizerunkowe maskowaniem twarzy, częstym

eksponowaniem symbolu bądź bardziej enigmatyczną komunikacją z mediami. Podkreślano, że Prince unikał bezpośrednich wyjaśnień, często posługując się pośrednikami, np. żoną – Mayte Garcia. Część badanych uznała jednak te przemiany za naturalny etap jego twórczego rozwoju, charakterystyczny dla całej kariery artysty. Pojawiały się również głosy krytyczne – wskazujące na mniejszą komercyjność, większą złożoność, a czasem trudniejszy odbiór muzyki z tego okresu. Niektórzy łączyli te zmiany z konfliktem z Warner Bros. sugerując, że część utworów powstawała w pośpiechu, aby spełnić wymagania kontraktowe. Silnym symbolem tamtego czasu pozostawało słowo „Slave”, wypisane na twarzy artysty. Podsumowując, badani zgodnie zauważali, że czas używania nieczytelnego symbolu był okresem intensywnych przemian artystycznych i osobistych, choć różnie interpretowali ich źródła – od walki o wolność twórczą po naturalną ewolucję stylu Prince'a.

W kolejnym, 15 pytaniu ankietowani mieli wskazać te aspekty twórczości artysty, które ich zdaniem zmieniły się najbardziej w okresie używania przez niego symbolu zamiast imienia. Odpowiedzi na to pytanie ilustruje wykres 13.

Wykres 13. Które aspekty twórczości Prince'a, Twoim zdaniem, zmieniły się najbardziej w okresie używania symbolu?

Źródło: Opracowanie własne.

Wśród 300 uczestników badania najczęściej wskazywaną zmianą dotyczącą okresu symbolu była warstwa tekstowa utworów (30,3% = 91), co sugeruje dostrzeżenie przez nich pogłębienia tematów lirycznych oraz większej abstrakcyjności w twórczości artysty. Niewiele mniej osób (29% = 87) zwróciło uwagę na eksperymenty gatunkowe, charakterystyczne dla intensywnych poszukiwań stylistycznych Prince'a. Kolejne 22,7% (68 respondentów) wskazało na zmiany w brzmieniu – często opisywane jako surowsze i mniej komercyjne. Wokal (0,7% = 2) był wskazywany marginalnie, co potwierdza, że sposób śpiewania nie

był postrzegany jako obszar istotnej transformacji. Odpowiedzi otwarte – choć w tym pytaniu nieliczne – pozwoliły zidentyfikować dodatkowe wątki. Wielu fanów podkreślało ciągłą ewolucję jako integralną część twórczości Prince’a, uznając okres używania przez niego symbolu za naturalną kontynuację jego artystycznego rozwoju. Inni akcentowali wzrost niezależności twórczej, silniejsze odejście od „przebojowości” i bardziej osobistą ekspresję. Część respondentów zauważała mniejszą dostępność muzyki – zarówno ze względu na dystrybucję, jak i hermetyczny charakter nagrań. Pojawiały się też opinie o zmianach wizualnych i performatywnych (maski, kostiumy, teatralność), a także głosy sceptyczne, kwestionujące istnienie znaczących zmian w ogóle. Podsumowując, respondenci najczęściej dostrzegali transformację w warstwie lirycznej i stylistycznej, ale nie mniej istotne okazały się opinie dotyczące niezależności twórczej oraz nieustannej ewolucji artystycznej Prince’a. Choć część badanych nie traktowała zmiany imienia jako przełomu, wielu postrzegało okres używania symbolu jako czas szczególnie intensywnych przekształceń.

Na pytanie 16. „Jak opisał(a)byś zmiany w muzyce Prince’a (np. teksty, aranżacje, brzmienia) w czasie używania symbolu?” odpowiedzi uczestników ankiety były zróżnicowane i często bardzo rozbudowane, co pokazuje duże zaangażowanie respondentów oraz wielowymiarowe postrzeganie zmian w twórczości Prince’a. W wypowiedziach pojawiały się jednak powtarzalne motywy, które można uporządkować w kilka głównych kategorii:

– Eksperymentalność i różnorodność stylistyczna – wielu respondentów podkreślało, że w okresie używania symbolu Prince poszerzył swoje muzyczne poszukiwania. Wskazywano na większą różnorodność gatunkową – od funku i jazzu po rock, hip-hop, elektronikę i formy *spoken word* – oraz na wyraźne eksperymenty brzmieniowe i aranżacyjne.

– Treści i tematyka tekstów – respondenci często zwracali uwagę na pogłębienie liryki: więcej wątków osobistych, duchowych, politycznych i emancypacyjnych oraz podkreślany konflikt o wolność artystyczną i prawa autorskie. Zauważano również odchodzenie od tematyki seksualnej na rzecz duchowości, choć część osób wskazywała na bardziej konfrontacyjny ton tekstów.

– Zmiany brzmieniowe – opinie w tej kwestii były podzielone: jedni respondenci uznawali brzmienie za dojrzsze i bogatsze, inni – za zbyt „sterylne” czy „przeprodukowane”. Wskazywano na dominację niskich tonów, inne podejście do perkusji oraz wyraźniejsze akcenty elektroniczne.

– Ewolucja postawy artystycznej – wielu badanych akcentowało rosnącą wolność i niezależność twórczą Prince’a, jego niechęć do komercji oraz bunt wobec przemysłu muzycznego. W opiniach pojawiały się określenia wskazujące na większą „zadziorność”, ironię i gniew.

– Wpływ życia osobistego – część respondentów zauważała wpływ relacji z Mayte García na muzykę tego okresu, szczególnie w warstwie emocjonalnej. Tematy miłości, małżeństwa i straty dziecka miały według nich przekładać się na bardziej autentyczny wyraz artystyczny Prince’a.

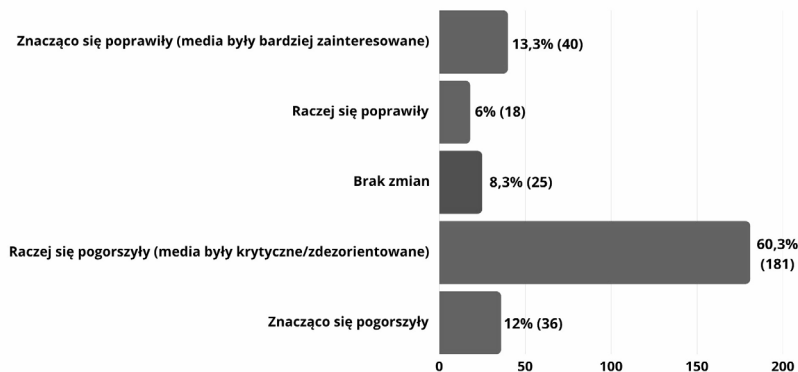
– Krytyka i brak zauważalnych zmian – niektórzy uczestnicy badania wyrażali opinie negatywne, wskazywali np. na utratę spójności, przeładowanie treści czy trudniejszą dostępność do muzyki wykonywanej przez Prince'a. Inni twierdzili, że nie widzą istotnych zmian wynikających z używania symbolu, podkreślając, że ich idol był artystą nieustannej ewolucji.

Podsumowując, respondenci najczęściej postrzegali okres symbolu jako czas intensywnych eksperymentów muzycznych, duchowego dojrzewania i wzmożonej niezależności twórczej, silnie powiązanej zarówno z osobistymi przeżyciami Prince'a, jak i jego konfliktem z przemysłem muzycznym. Choć pojawiały się opinie krytyczne, przeważał podziw dla odwagi i konsekwencji artysty.

Odbiór w mediach i pozycja rynkowa artysty po zmianie imienia na symbol

Zapytano również respondentów o wpływ zmiany imienia na relacje Prince'a z mediami. 60,3%, czyli 181 osób stwierdziło, że „raczej się pogorszyły”, a 12% (36 badanych) wskazało na znaczące pogorszenie relacji artysty z mediami. Mniejszy odsetek respondentów zauważył poprawę w relacjach muzyka z przedstawicielami środków masowego przekazu: 13,3% (40 osób) oceniło, że media wówczas bardziej interesowały się jego osobą, a 6%, czyli zaledwie 18 osób uznało, że te relacje „raczej się poprawiły”. 25 respondentów, czyli 8,3% uczestników badania nie dostrzegło wyraźnych zmian w tym zakresie (zob. wykr. 14). Wyniki te wskazują, że zmiana imienia została zdaniem fanów Prince'a w znacznej mierze odebrana przez media w sposób krytyczny lub niezrozumiały, co przełożyło się na pogorszenie stosunków artysty ze środowiskiem medialnym.

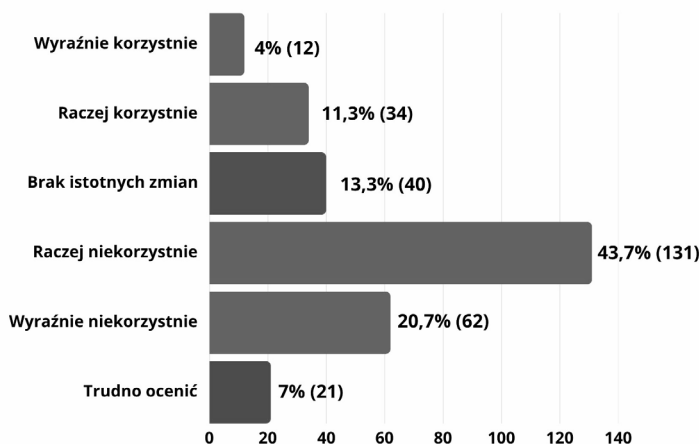
Wykres 14. Jak oceniasz wpływ tej zmiany na relacje Prince'a z mediami?

Źródło: Opracowanie własne.

Respondenci oceniali również wpływ zmiany imienia na pozycję rynkową Prince'a, rozumianą jako sukces komercyjny (sprzedaż płyt, popularność koncertów). Najwięcej, bo aż 131 osób (43,7%) uznało, że zmiana imienia na nieczytelny symbol wpłynęła „raczej niekorzystnie” na jego sytuację rynkową, a 20,7%, czyli 62 osoby stwierdziły, że decyzja ta wpłynęła „wyraźnie niekorzystnie”. Jedyne 4% (12 badanych) uznało, iż zmiana imienia wpłynęła „wyraźnie korzystnie”, 11,3% (34 osoby) – „raczej korzystnie”. 13,3% (40 respondentów) nie dostrzegło większych zmian, a 7%, czyli zaledwie 21 osób wybrało odpowiedź „trudno ocenić” (zob. wyk. 15). Wyniki te potwierdzają, że zmiana imienia została przez większość uczestników badania powiązana z osłabieniem pozycji komercyjnej artysty na rynku muzycznym.

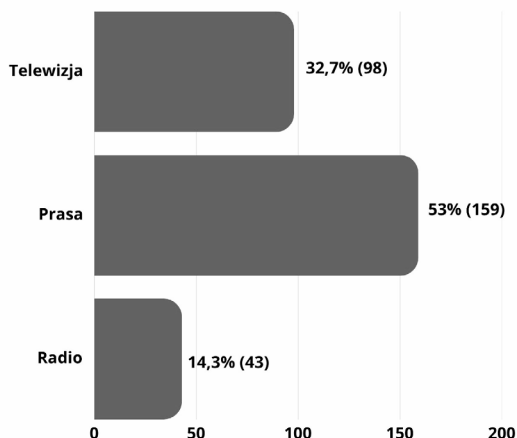
Wykres 15. Jak Twoim zdaniem zmiana imienia wpłynęła na jego pozycję rynkową w tamtym czasie (np. sprzedaż płyt, koncerty)?

Źródło: Opracowanie własne.

W kontekście źródeł informacji o artyście, dominującym medium była prasa, wskazana przez 159 osób, czyli 53% wszystkich respondentów. Na drugim miejscu znalazła się telewizja (32,7% = 98), a na radio, jako główne źródło informacji, wskazało 14,3%, czyli 43 uczestników badania (zob. wyk. 16). Wyniki te odzwierciedlają ówczesne standardy konsumpcji mediów, w których prasa, a zwłaszcza muzyczna i plotkarska pełniła kluczową rolę w kształtowaniu opinii publicznej na temat artystów.

Wykres 16. Z jakich mediów najczęściej korzystałeś/korzystałaś w tamtym czasie, by uzyskać informacje o Prince'u?

Źródło: Opracowanie własne.

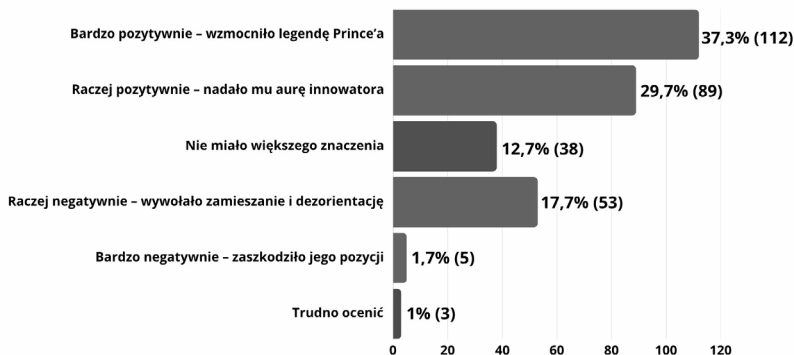
Ogólna ocena i znaczenie zmiany przez Prince'a imienia na symbol z obecnej perspektywy

W pytaniu 17 respondenci zostali zapytani o to, jak dziś oceniają decyzję Prince'a o zmianie imienia na symbol. Zdecydowana większość – 61% (183 osoby) – uznaje decyzję Prince'a za istotne i odważne posunięcie, znaczący gest podkreślający jego niezależność artystyczną. Wynik ten wskazuje na silne poparcie fanów dla postawy artysty wobec przemysłu muzycznego, szczególnie w kontekście walki o prawa autorskie i kontrolę nad własną twórczością. Kolejne 12% (36 osób) określa tę decyzję nawet jako „wyprzedzającą swoje czasy”, widząc w niej ważny, pionierski moment zapowiadający współczesną debatę nad autonomią twórczą. Dla 7,3% badanych (22 osoby) zmiana imienia była jedynie interesującym elementem wizerunku, który nie miał znaczącego wpływu na muzykę artysty. 6,3% (19 osób) uznało ten krok za szkodliwy dla jego wizerunku, a 5,3% (16 osób) potraktowało go jako „kaprys gwiazdy”. Odpowiedzi te odzwierciedlają sceptyczne podejście części fanów, którzy postrzegali decyzję zmiany imienia na nieczytelny symbol jako przesadzoną, niezrozumiałą, a nawet niepoważną. Nieliczni badani ocenili ją jako gest wymierzony w Warner Bros. (1% = 3 osoby) lub jako przemyślany zabieg marketingowy (1,3% = 4 osoby). Wśród odpowiedzi otwartych (5,6% = 17 osób) pojawiają się bardziej złożone i niekiedy sprzeczne interpretacje. Niektórzy respondenci wskazywali, że w krajach takich jak Wielka Brytania zmiana imienia osłabiła pozycję Prince'a, czyniąc go mniej przystępnym dla masowej publiczności. Inni z kolei widzieli w niej dobrze przemyślaną strategię, pozwalającą artyście ominąć ograniczenia kontraktu i zwrócić uwagę opinii publicznej na problem nadużyć ze strony wytwórni fonograficznych. Część wypowiedzi podkreślała także osobisty i duchowy charakter tej decyzji

– jako radykalną formę protestu, której sens w pełni zrozumiano dopiero po latach. Podsumowując, ze współczesnej perspektywy decyzja Prince’a o przyjęciu nieczytelnego symbolu jest oceniana w dużej mierze pozytywnie. Dla większości fanów biorących udział w przeprowadzonym badaniu stanowi ona wyraz niezależności, sprzeciwu i artystycznej odwagi. Mimo pojawiających się opinii krytycznych, dominuje przekonanie, że gest ten był przełomowy i zapisał się jako ważny moment w historii muzyki oraz walki artystów o autonomię twórczą.

Respondenci oceniali również wpływ zmiany imienia na symbol na długoterminowe dziedzictwo Prince’a. Najwięcej – 37,3%, czyli 112 osób – uznało wpływ za „bardzo pozytywny”, podkreślając wzmocnienie legendy artysty. Kolejne 29,7% (89 osób) oceniło go jako „raczej pozytywny”, wskazując na trwałe nadanie Prince’owi aury innowacyjności. 12,7% (38 ankietowanych) stwierdziło brak większego znaczenia zmiany dla dziedzictwa artystycznego muzyka, a 17,7% (53 osoby) uznało zmianę imienia na symbol za posunięcie „raczej negatywne”, wskazując na zamieszanie i dezorientację wśród odbiorców jego

Wykres 17. Twoim zdaniem, w jakim stopniu zmiana imienia na symbol wpłynęła na długoterminowe dziedzictwo artystyczne Prince’a?

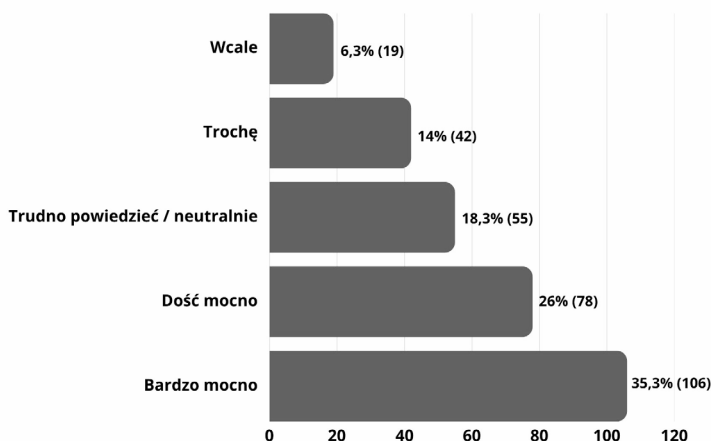
Źródło: Opracowanie własne.

twórczości. Tylko 1,7% (5 osób) oceniło wpływ jako „bardzo negatywny”, a 1% (3 osoby) miało trudności z jego oceną (zob. wyk. 17). Wyniki pokazują, że większość fanów postrzega decyzję o zmianie imienia jako działanie, które ostatecznie wzmocniło wizerunek Prince’a jako artysty odważnego, oryginalnego i niezależnego, mimo chwilowych kontrowersji z tym związanych.

Na podstawie uzyskanych odpowiedzi można zauważyć, że zdecydowana większość uczestników ankiety uważa, iż sytuacja związana ze zmianą imienia Prince’a oraz jego konflikt z Warner Bros. miały realny wpływ na sposób, w jaki inni artyści zaczęli postrzegać relacje z wytwórniami fonograficznymi. Aż 35,3%

respondentów (106 osób) oceniło, że wydarzenia te w dużym stopniu zainspirowały innych twórców do zmiany podejścia do współpracy z przemysłem muzycznym. Kolejne 26% (78 osób) uznało, że wpływ ten był znaczący, choć niekoniecznie przełomowy. Oznacza to, że łącznie ponad 61% (184 osoby) dostrzega w działaniach Prince'a istotny impuls do poszukiwania większej niezależności twórczej oraz krytycznego podejścia do zasad narzucanych przez wytwórnie muzyczne. Odpowiedź „trudno powiedzieć” zaznaczyło 18,3% uczestników badania (55 osób), co może wynikać z niepewności dotyczącej faktycznych, długofalowych konsekwencji tej sytuacji. Respondenci z tej grupy mogli nie posiadać pełnej wiedzy na temat późniejszych wyborów innych artystów, bądź uznawali wpływ Prince'a za bardziej symboliczny niż praktyczny. 14% badanych (42 osoby) stwierdziło, że Prince zainspirował innych jedynie w niewielkim stopniu. Może to sugerować przekonanie, że jego działania były zbyt wyjątkowe lub zbyt

Wykres 18. Jak bardzo Twoim zdaniem cała sytuacja zainspirowała innych artystów do zmiany podejścia do współpracy z wytwórniami muzycznymi?

Źródło: Opracowanie własne.

mocno związane z jego indywidualnym stylem funkcjonowania, aby przerodzić się w szerzej zakrojony trend w branży muzycznej (artystycznej). Jedynie 6,3% respondentów (19 osób) uznało, że sytuacja ta nie miała żadnego wpływu; jest to bardzo niski odsetek, który dodatkowo podkreśla dominującą ocenę o znaczeniu decyzji Prince'a w kontekście walki o artystyczną autonomię (zob. wykres 18).

Wnioski

Celem przeprowadzonych badań ankietowych było zrozumienie, jak decyzja Prince'a o zmianie imienia scenicznego na nieczytelny symbol wpłynęła na odbiór jego twórczości, wizerunku oraz pozycję w mediach i na rynku muzycznym.

Wyniki pokazują, że gest ten – choć początkowo postrzegany jako kontrowersyjny – większość fanów uznała za świadomy akt walki o niezależność artystyczną i prawa do własnej twórczości.

Respondenci, przeważnie długoletni fani twórczości artysty, wykazali dużą znajomość kontekstu decyzji, co umożliwiło im pogłębioną ocenę. Wskazywali na pozytywny wpływ zmiany imienia na dziedzictwo artystyczne Prince'a, dostrzegając w niej odwagę i nowatorstwo. Pojawiały się również głosy krytyczne, dotyczące trudności w odbiorze muzyki z okresu symbolu oraz możliwego osłabienia pozycji rynkowej i relacji z mediami.

W zakresie twórczości muzycznej respondenci najczęściej wskazywali zmiany w warstwie tekstowej i stylistycznej – więcej utworów o charakterze osobistym, duchowym i społecznym oraz wzmożone eksperymenty gatunkowe i produkcyjne. Styl sceniczny Prince'a zyskał wówczas bardziej konceptualny i teatralny charakter, w którym symbol i anonimowość odgrywały kluczową rolę.

Podsumowując, decyzja o przyjęciu nieczytelnego symbolu została uznana za element budujący legendę Prince'a i inspirujący innych artystów do walki o autonomię twórczą. Wyniki potwierdzają, że działania wykraczające poza tradycyjne ramy autoprezentacji mają istotny wpływ na odbiór twórczości i dziedzictwo kulturowe artysty.

Podsumowanie

Decyzja Prince'a o zmianie imienia na nieczytelny symbol, podjęta w 1993 roku, nie była jedynie artystyczną prowokacją, lecz świadomym gestem sprzeciwu wobec mechanizmów funkcjonowania przemysłu muzycznego. Ten radykalny ruch, choć przez część odbiorców twórczości artysty uznawany za kontrowersyjny lub niezrozumiały, wywarł istotny wpływ zarówno na dalszy przebieg jego kariery, jak i na sposób postrzegania go w przestrzeni publicznej.

Przypomnijmy, że celem niniejszego artykułu było ukazanie, w jaki sposób ten symboliczny gest oddziaływał na rozwój twórczości Prince'a oraz na kształtowanie jego publicznego wizerunku – współtworzonego równolegle przez media i fanów. W oparciu o wyniki autorskiego sondażu diagnostycznego, przeprowadzonego wśród międzynarodowej społeczności fanowskiej udało się wykazać, że zmiana imienia była postrzegana przede wszystkim jako wyraz niezależności oraz próba odzyskania kontroli nad własną tożsamością twórczą. Respondenci interpretowali ten gest jako formę oporu wobec ograniczeń kontraktowych, a jednocześnie jako wyraz głębokiej potrzeby redefinicji osobistej i artystycznej Prince'a. Zgromadzone dane wskazują, że działanie to wzmocniło wizerunek Prince'a jako twórcy odważnego, niepokornego i konsekwentnego w dążeniu do pełnej autonomii. Jednocześnie, choć część uczestników badania zwracała uwagę na pewne trudności w odbiorze jego twórczości z tamtego okresu, zdecydowana większość nie zmieniła swojego zaangażowania w muzykę artysty.

Wnioski płynące z przeprowadzonych analiz potwierdzają, że porzucenie dotychczasowego imienia stanowiło moment przełomowy, który wpłynął nie tylko na sposób, w jaki Prince był przedstawiany i interpretowany, ale również na jego relacje z mediami oraz umocnienie pozycji jako ikony niezależności. Wybierając nieczytelny symbol jako znak swojej tożsamości, muzyk dokonał radykalnego zerwania z logiką korporacyjną przemysłu fonograficznego, podkreślając potrzebę oddzielenia kreatywności od mechanizmów komercjalizacji i umacniając status artysty walczącego o prawa innych twórców.

Przypadek Prince'a wskazuje, że wizerunek twórcy nie jest jedynie wynikiem działań promocyjnych czy interpretacji medialnych, lecz może stanowić świadomie kształtowane narzędzie ekspresji, oporu i komunikacji. Symbol, który przez lata zastępował jego imię, stał się znakiem odwagi i artystycznej autonomii – przekazem, który pozostaje aktualny i inspirujący także współcześnie.

Bibliografia:

- About The Webby Awards*, <https://www.webbyawards.com/about/history/>.
- Aikman Ian, *How Prince Used 'Planet Earth' to set up some iconic shows*, <https://ultimateprince.com/prince-planet-earth-album/>.
- Arnold Chuck, *Prince's 'Rave Un2 the Joy Fantastic' at 20. Why His 1999 Comeback Deserved Better*, <https://www.billboard.com/music/rock/prince-rave-un2-the-joy-fantastic-album-8542107/>.
- Barendregt Erwin, *One Nite Alone... Solo piano and voice by Prince*, <https://en.apoplif.nl/one-nite-alone-solo-piano-and-voice-by-prince/>.
- BET Honors Prince With Lifetime Achievement Award*, <https://www.bet.com/article/8x65iy/bet-honors-prince-with-lifetime-achievement-award>.
- The Black Album*, <https://discography.prince.com/albums/the-black-album>.
- Capri Theater*, <https://becoming.prince.com/map/capri-theater/>.
- Chaos and Disorder*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Chaos_And_Disorder.
- Chilton Martin, *The Filthy Fifteen. Censorship, Gore And The Parental Advisory Sticker*, <https://www.udiscovermusic.com/stories/filthy-fifteen-pmrc-censorship/>.
- Clerc Benoît, *Prince. All the Songs. The Story Behind Every Track*, Londyn 2022.
- Collins Steve, *Prince „The Rainbow Children”*, <https://www.pastpri.me/home/prince-the-rainbow-children>.
- Crystal Ball|The Truth|Kamasutra*, <https://discography.prince.com/albums/crystal-ball-the-truth-kamasutra>.
- Czubkowska Sylwia, *Prince. Książę walki z Wydawcami Złodziejami*, <https://serwis.gazetaprawna.pl/media/artykuly/941335.prince-wydawca-zlodzieje.html>.
- Decurtis Anthony, *Musicology*, <https://www.rollingstone.com/music/music-album-reviews/musicology-252379/>
- DeMain Bill, *The epic story of Purple Rain, the album that turned Prince into a global superstar*, <https://www.loudersound.com/features/a-new-revolution-the-making-of-purple-rain-prince>.
- Diamonds and Pearls*, <https://discography.prince.com/albums/diamonds-and-pearls>.

- Dinh James, *Prosecutor Won't File Charges In Prince's Overdose Death*, <https://www.ihart.com/content/2018-04-19-prosecutor-wont-file-charges-in-princes-overdose-death/>.
- Dream Factory*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Dream_Factory.
- Eames Tom, *Prince's absence from 'We Are the World' explained. Why pop legend refused to appear on the song*, <https://www.smoothradio.com/artists/prince/we-are-the-world-absence-why/>.
- 8 *Ways 'Musicology' Returned Prince To His Glory Days*, <https://www.grammy.com/news/prince-musicology-album-20th-anniversary-legacy-tour>.
- Emancipation*, <https://discography.prince.com/albums/emancipation>.
- Fitzgerald Trent, *Prince Releases New Song 'The Breakdown'*, <https://theboombox.com/prince-the-breakdown/>.
- 4 *The Tears In Your Eyes*, https://princevault.com/index.php?title=4_The_Tears_In_Your_Eyes.
- F.U.N.K.*, https://princevault.com/index.php?title=Single:_F.U.N.K.
- Gallucci Michael, *How Prince Slid Into Greatness on 'Dirty Mind'*, <https://ultimateprince.com/prince-dirty-mind-album/>.
- Garcia Mayte, *The Most Beautiful. My Life with Prince*, New York 2017.
- Gariano Francesca, *All About Prince's Parents, John L. Nelson and Mattie Della Shaw Baker*, <https://people.com/all-about-prince-parents-8720353>.
- The Gold Experience*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_The_Gold_Experience.
- Górski Janusz F., *O dokładności i wiarygodności pomiaru metodą Likerta*, „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Sociologica” 1996, t. 26, s. 235-254.
- Graffiti Bridge*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Graffiti_Bridge.
- Grow Kory, *Prince dead at 57. Iconic singer and musician leaves behind prolific, groundbreaking catalog*, <https://www.rollingstone.com/music/music-news/prince-dead-at-57-62331/>.
- Hit n Run Phase One*, w: *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/Hit_n_Run_Phase_One.
- Hit n Run Phase Two*, w: *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/Hit_n_Run_Phase_Two.
- HITNRUN PHASE TWO*, <https://discography.prince.com/albums/hitnrun-phase-two>.
- J., „*There was a boy named Camille*” – *Exploring Prince's Elusive Alter-Ego*, <https://thevioletreality.com/there-was-a-boy-named-camille-exploring-princes-elusive-alter-ego-3e1c6e1daec0>.
- Jonze Tim, *Prince's Hit and Run tour remembered. Pop-up gigs from a peerless performer*, <https://www.theguardian.com/music/2016/apr/22/prince-hit-and-run-tour-uk-gigs-2014>.
- Kabir Syed Rafid, *Prince Bio. Life Story of the Legendary Prince Rogers Nelson*, <https://historycooperative.org/prince-bio/>.
- Kiene Tony, *'Purple Rain' turns 35 – how Prince's cult classic broke barriers*, <https://spokesman-recorder.com/2019/07/26/purple-rain-turns-35-how-princes-cult-classic-broke-barriers/>.
- Kinkade Nicole, *The Legacy of Prince in Minnesota. A Musical Journey*, <https://www.lifeinminnesota.com/prince/>.

- Koronowicz Karol, *Skala Likerta w ankietach i badaniach. Kompletny przewodnik*, <https://www.interankiety.pl/blog/skala-likerta-w-ankietach/>.
- Kuźnicki Sławomir, *Wieczne teraz. Religijny utopizm w twórczości Prince'a*, w: *Rejestr kultury*, red. Ksenia Olkusz, Wrocław 2019, s. 377-390, file:///C:/Users/Admin/Downloads/Wieczne_teraz_Religijny_utopizm_w_t%20(2).pdf.
- Leżoń Tomasz, *Najtrudniejszy związek „Księcia”*. „Internet się skończył”, <https://archiwum.tvn24.pl/magazyn-tvn24/37/tvn24.pl/magazyn-tvn24/najtrudniejszy-zwiazek-ksiecia-internet-sie-skonczy1,37,870.html>.
- Lifton Dave, *How Prince Got His Start With 94 East and 'Just Another Sucker'*, <https://ultimateprince.com/prince-just-another-sucker/>.
- Lifton Dave, *Prince Says 'Te Amo Corazon' To Salma Hayek*, <https://ultimateprince.com/prince-te-amo-corazon/>.
- Lifton Dave, *Prince's 'Purple Rain'. A guide to every song*, <https://ultimateprince.com/prince-purple-rain-album/>.
- Light Alan, *After he conquered the world with Purple Rain, Prince made a hard left turn into bright and sweet psychedelia. But the album had more going on beneath the Surface*, <https://pitchfork.com/reviews/albums/21847-around-the-world-in-a-day/>.
- Live Out Loud Tour*, <https://goldiesparade.co.uk/prince-tours/live-out-loud-tour/>.
- Lobenfeld Claire, *Prince's ex-wife opens up about his lifetime of secret charity work*, <https://www.factmag.com/2017/01/14/princes-ex-wife-charity-interview-rolling-stone/>.
- LOTUSFLOW3R|MPLSOUND*, <https://discography.prince.com/albums/lotusflow3r-mplsound>.
- Love 4 One Another*, <https://princeonlinemuseum.com/timeline/love-4-one-another/>.
- The Love Symbol Album*, <https://www.allmusic.com/album/release/the-love-symbol-album-mr0003268624>.
- Musicology*, <https://www.allmusic.com/album/musicology-mw0000330449>.
- Navjosh, *Prince – 'Extraloveable'*, <https://hiphop-n-more.com/2011/11/prince-extraloveable/>.
- Nelson Prince Rogers, *The Beautiful Ones*, New York [2019].
- New Power Generation*, w: *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/New_Power_Generation.
- Newpower Soul*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Newpower_Soul.
- 1-800 New Funk*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_1-800_New_Funk.
- Paisley Park Records*, https://princevault.com/index.php?title=Paisley_Park_Records.
- Perrone Pierre, *Gig review. Prince, Auditorium Stravinski, Montreux Jazz Festival*, <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/music/reviews/gig-review-prince-auditorium-stravinskimontreux-jazz-festival-8710537.html>.
- Piano & A Microphone*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Piano_%26_A_Microphone.
- Planet Earth*, https://princevault.com/index.php?title=Album:_Planet_Earth.
- Prince*, w: *Wikipedia*, <https://pl.wikipedia.org/wiki/Prince>.
- Prince potajemnie wspierał potrzebujących. Była żona ujawnia*, <https://muzyka.interia.pl/wiadomosci/news-prince-potajemnie-wspiera1-potrzebujacych-by1a-zona-ujawnia,nId,2338046>.
- Prince – The Controversy Tour 1981 / 1982*, <https://www.discogs.com/release/3486771-Prince-The-Controversy-Tour-1981-1982>.

- Prince's 1990 Concert History, <https://www.concertarchives.org/bands/prince?year=1990>.
- Prince's second movie. *Under The Cherry Moon*, <https://en.apopliflife.nl/subarticle/princes-second-movie-under-the-cherry-moon/>.
- Rasmussen Douglas, *The Black Album and Prince's Spiritual Crisis*, <https://www.housequake.com/the-black-album-and-princes-spiritual-crisis/>.
- Scarlett Liz, „He's a prince who thinks he's a king already”. *The day a young Prince supported The Rolling Stones, and was abused and brought to tears by thousands of food-throwing racists*, <https://www.loudersound.com/features/prince-supports-rolling-stones-in-1981-met-by-racist-crowd>.
- Siegel Alan, *Pure Magic. The Oral History of Prince's Super Bowl XLI Halftime Show*, <https://www.theringer.com/music/2020/1/29/21112539/prince-halftime-show-oral-history-super-bowl-xli>.
- Smart James, *Hop Farm festival – review*, <https://www.theguardian.com/music/2011/jul/04/hop-farm-festival-prince-review>.
- Sommerland Joe, *Why Prince swapped his name for the 'Love Symbol' 25 years ago*, <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/music/features/prince-name-change-love-symbol-25thanniversary-explained-warner-brothers-dispute-a8385801.html>.
- 3121, <https://discography.prince.com/albums/3121>.
- 3121, https://princevault.com/index.php?title=Album:_3121.
- TMZ STAFF, *Prince. Rushed to Hospital. After Emergency Landing*, <https://www.t TMZ.com/2016/04/15/prince-hospitalized-emergency-landing/>.
- Tudahl Duane, *Prince and the Parade and Sign O' The Times Era Studio Sessions*, Lanham 2022.
- Tudahl Duane, *Prince and the Purple Rain Era Studio Sessions. 1983 and 1984*, Lanham 2018.
- 20TEN, https://princevault.com/index.php/Prince_20TEN_Tour.
- Walls Seth Colter, *HITNRUN Phase One. Prince*, <https://pitchfork.com/reviews/albums/21026-hitnrun-phase-one/>.
- Whatley Jack, *The Story Behind The Song. Prince's 'Most Beautiful Girl' isn't about who you'd think*, <https://faroutmagazine.co.uk/prince-most-beautiful-girl-in-the-world-revealed-story-behind-the-song/>.
- Wieczorek Bogusław, *Prince (1958-2016)*, <https://www.boguslawwieczorek.pl/2016/04/prince-1958-2016/>.
- Wilkening Matthew, *Why Tim Burton sais 'Batman' 'Tainted' his love of Prince*, <https://ultimateprince.com/prince-batman-album-tim-burton/>.
- Yuen Laura, Nelson Cody, Yang Nancy, *16 things you should know about Prince*, <https://www.mprnews.org/story/2016/04/21/things-you-should-know-about-prince>.

Małgorzata Porąbaniec

Analiza wpływu zmiany imienia Prince'a na karierę muzyczną i wizerunek publiczny artysty w mediach

Artykuł analizuje decyzję Prince'a o zmianie imienia na graficzny symbol w 1993 roku jako jedno z najbardziej radykalnych i znaczących działań związanych z tożsamością artystyczną w historii muzyki popularnej. Gest ten – będący reakcją na konflikt z wy-

twórną Warner Bros. i próbą odzyskania kontroli nad prawami autorskimi – wywołał szeroką debatę dotyczącą autonomii twórczej, relacji artysty z przemysłem fonograficznym oraz roli medialnych narracji w kształtowaniu wizerunku. W artykule podjęto próbę ukazania, w jaki sposób symboliczna zmiana imienia wpłynęła na dalszą karierę Prince'a, jego odbiór społeczny oraz strategie komunikacyjne, poprzez które media i fani interpretowali tę decyzję. Istotną część analizy stanowią wyniki autorskiego badania ankietowego, przeprowadzonego wśród międzynarodowej społeczności fanowskiej, pozwalające na uchwycenie emocji, skojarzeń i postaw związanych z gestem artysty. Zgromadzone dane wskazują, że zmiana imienia była powszechnie odczytywana jako wyraz sprzeciwu wobec ograniczeń kontraktowych i afirmacja twórczej niezależności, umacniająca status Prince'a jako artysty niepokornego i konsekwentnie walczącego o autonomię. Analiza potwierdza, że akt zastąpienia imienia nieczytelnym symbolem był momentem przełomowym, który trwale wpłynął na kształtowanie jego wizerunku oraz sposób funkcjonowania w przestrzeni kultury popularnej.

Słowa kluczowe: Prince, zmiana imienia, „Love Symbol”, tożsamość artystyczna, autonomia twórcza, budowanie wizerunku artysty, wizerunek medialny, przemysł fonograficzny

Analysis of the impact of Prince's name change on his musical career and public image in the media

This article examines Prince's 1993 decision to change his name to a graphic symbol as one of the most radical and significant gestures of artistic identity in the history of popular music. The move – initiated in response to a conflict with Warner Bros. and an effort to reclaim control over his copyrights – triggered a broad debate about creative autonomy, the artist's relationship with the music industry, and the role of media narratives in shaping public perception. The study explores how this symbolic name change affected Prince's subsequent career, his social reception, and the communicative strategies through which media and fans interpreted his gesture. A central component of the analysis is an original survey conducted among an international community of listeners, which captured emotions, associations, and attitudes toward the artist's action. The findings indicate that the name change was widely understood as an expression of resistance to contractual constraints and an affirmation of creative independence, reinforcing Prince's status as a rebellious and consistently autonomous artist. The analysis confirms that replacing his name with an unreadable symbol marked a turning point that permanently influenced the construction of his public image and his role within popular culture.

Key words: Prince, name change, „Love Symbol”, artistic identity, creative autonomy, artist branding, media image, recording industry

Data zgłoszenia tekstu: 14.01.2026

Data akceptacji tekstu: 15.03.2026

